

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 27.10.2011
COM(2011) 688 galīgā redakcija
2011/0309 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par naftas un gāzes meklēšanas, izpētes un ieguves darbību jūrā drošumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2011) 1292 galīgā redakcija}
{SEC(2011) 1293 galīgā redakcija}
{SEC(2011) 1294 galīgā redakcija}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Naftas un gāzes izpēte un ieguve aizvien biežāk tiek veikta jūrā, kā arī tādā ģeogrāfiski un ģeoloģiski sarežģītā vidē kā dziļūdeņi. Ņemot vērā pēdējā laikā jūrā notikušo naftas un gāzes ieguves negadījumu¹ apmērus un iezīmes, kā arī pasaulē, tostarp Eiropas Savienībā (turpmāk — Savienība), reģistrētos „gandrīz notikušos negadījumus”², ir jāveic attiecīgi pasākumi. Šie negadījumi liecina, ka pašreizējām riska pārvaldības praksēm ir nepilnības, kas padara tās neatbilstīgas palielinātajai darbību sarežģītībai. Atsevišķos uzņēmumos pastāv lielas atšķirības attiecībā uz to drošuma pakāpi un attieksmi drošuma jautājumos. Turklāt šie negadījumi nodemonstrē problēmas, ar ko regulatori saskaras, nodrošinot jūrā veikto darbību atbilstīgu uzraudzību, un pārredzamības un datu kopīgošanas trūkumu attiecībā ieguves atklātā jūrā drošumu.

Eiropā lielāko daļu naftas un gāzes iegūst jūrā. Smags negadījums jebkurā no Eiropas jūras iekārtām, visticamāk, radīs būtiskus zaudējumus, kaitējumu videi, ekonomikai, vietējām kopienām un sabiedrībai, kā arī apdraudēs darbinieku dzīvību un veselību. Ir jāsamazina smaga negadījuma iespējamība Savienības ūdeņos.

Pētījumos, apspriedēs ar ieinteresētajām personām un riska analizēs, kas veiktas 2010. gadā, ir konstatētas turpmāk uzskaitītās svarīgākās Savienības mēroga problēmas.

1. Risks, ka Savienības ūdeņos var notikt smags naftas vai gāzes ieguves negadījums jūrā, ir ievērojams, un pašreizējie sadrumstalotie tiesību akti un atšķirīgās regulējuma un nozares prakses nenodrošina visus iespējamus risku samazinājumus Savienībā.
2. Spēkā esošais tiesiskais regulējums un darbības nosacījumi nenodrošina efektīvāko reaģēšanu saistībā ar negadījumiem Savienības ūdeņos, un nav pilnīgi skaidri noteikta atbildība par attīrīšanu un tipiskiem kaitējumiem.

Tāpēc šā priekšlikuma vispārējie mērķi ir i) samazināt smaga negadījuma riskus Savienības ūdeņos un ii) ierobežot sekas, ja šāds negadījums tomēr notiek.

Likumdošanas iniciatīvas vispārējais konteksts

Komisija uz katastrofu Meksikas līcī reaģēja jau pagājušajā gadā, veicot trūkumu analīzi attiecībā uz jūrā veikto darbību praksēm un tiesisko regulējumu Savienībā; pēc tam tika pieņemts paziņojums „Risnot drošības problēmas, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares

¹ Piemēri: negadījums uz naftas platformas *Deepwater Horizon* ASV 2010. gadā (11 upuri), *Montara* negadījums Austrālijā 2009. gadā, *Usumacinta* negadījums Meksikā 2007. gadā (22 upuri).

² Piemēram, naftas un gāzes noplūdes, ieguves procesu drošuma un urbumu kontroles kļūmes; kļūmes saistībā ar nederīgu konstrukciju nomaiņu; liels skaits iekavētu apkopes darbu, kas saistīti ar būtiskiem drošuma aspektiem. Nesenu negadījumu piemēri: *Gullfaks C* 2010. gada maijā, *Gannet F* 2011. gadā — abi negadījumi norisinājās Ziemeļjūrā.

darbībām jūrā”³ (pieņemts 2010. gada oktobrī). Paziņojumā sniedza pirmās norādes par jomām, kurās Eiropas Savienībā nepieciešams veikt attiecīgus pasākumus.

Dalībvalstu tiesību akti un prakses, kas attiecas uz darbībām jūrā (piemēram, licenču izsniegšana, atbildības noteikumi, aprīkojuma drošuma standarti, publiskā pārredzamība un informācijas kopīgošana), ir būtiski atšķirīgi un sadrumstaloti. Tas norāda uz to, ka faktiski nav starptautisku likumdošanas instrumentu un ka pastāv "baltie plankumi" attiecīgajos Savienības tiesību aktos.

Lai gan dažu dalībvalstu jūras darbību regulējuma sistēmas tiek uzskatītas par pasaules līmeņa sistēmām, uzlabojumi ir iespējami visur. Svarīgi ir palielināt būtiska apdraudējuma risku kontroli jūrā veiktajām darbībām, lai panāktu vienlīdz augstus standartus visā Savienībā.

Pamatojoties uz nozares līdzšinējo rezultātu regularitātes analīzi Eiropā un uz iepriekšējo negadījumu dokumentētajām izmaksām, vidējie ekonomiskie zaudējumi un kaitējumi gadā Savienības teritorijā jūrā notikušu naftas un gāzes ieguves negadījumu rezultātā tiek lēsti 205–915 miljonu euro apmērā. Ietekmes novērtējumā šo aplēsi izmanto kā atsauces riska empīrisko pamatu.

Tiek lēsts, ka Savienībā un dalībvalstīs nodrošinātie ieguvumi būtiski pārsniedz augstāku standartu ieviešanas izmaksas. Lielākā daļa papildu izmaksu būs jāuzņemas nozarei, kas būs ieguvēja, pateicoties riska samazinājumam. Tomēr pieredze rāda, ka ir vajadzīgs stabils regulējums un skaidri atbildības noteikumi, lai izmainītu nozares kultūru, kas nodrošinās riska samazinājumu, kuru paredzēts panākt ar šo regulu.

Iepriekš minētie vispārīgie mērķi ir izvērsti četros konkrētos mērķos.

1. Jānodrošina, lai naftas un gāzes nozares darbībās jūrā tiek konsekventi izmantotas labākās prakses saistībā ar tādu būtiska apdraudējuma kontroli, kuri var skart Savienības ūdeņus vai krastus.
2. Jāīsteno labākās regulatīvās prakses visās Eiropas jurisdikcijās saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā.
3. Jānostiprina Savienības sagatavotība un reaģēšanas spēja, lai risinātu ārkārtas situācijas, kas var skart Savienības iedzīvotājus, ekonomiku vai vidi.
4. Jāuzlabo un jāprecizē spēkā esošie Savienības noteikumi atbildības un kompensācijas jomā.

Pamatojoties uz Komisijas pētījumiem un apspriedēm ar ieinteresētajām personām, ir izstrādāti praktiski īstenošanas pasākumi. Turklāt ir noteikti politikas risinājumi, grupējot pasākumus dažādās kombinācijās un piemērojot dažādus īstenošanas līdzekļus. Šie politikas risinājumi ir aprakstīti 2. nodaļā.

Spēkā esošie Savienības noteikumi priekšlikuma jomā

³ COM(2010) 560 galīgā redakcija.

Savienībai nav tiesību aktu, kas attiektos tieši uz naftas un gāzes ieguvei jūrā; tomēr ir plašāks Savienības tiesību aktu kopums, kas attiecas uz jūrā veiktajām darbībām, lai gan nereti tikai daļēji. Šis priekšlikums galvenokārt papildina turpmāk uzskaitītos Savienības tiesību aktus.

- i. Atbildība vides jomā. Direktīvā par atbildību vides jomā, proti, Direktīvā 2004/35/EK, ir risināts jautājums par atbildību saistībā ar vides kaitējumu, ko radījusi naftas un gāzes ieguve jūrā. Operators, kas veic darbības, kuras rada būtisku vides kaitējumu aizsargātām sugām, dabiskām dzīvotnēm vai ūdenim, ir noteikti atbildīgs par kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu, kā arī uzņemas visas attiecīgās izmaksas. Šā priekšlikuma mērķis ir paplašināt Direktīvā par atbildību vides jomā pašreizējo teritoriālo piemērošanas jomu, kas pašlaik attiecas tikai uz ūdenim nodarīto kaitējumu piekrastes joslā un teritoriālajā jūrā, ietverot arī visus dalībvalstu jurisdikcijā esošos jūras ūdeņus.
- ii. Ietekmes uz vidi novērtējums. Saskaņā ar Direktīvu 85/337/EEK⁴, kas grozīta ar Direktīvu 97/11/EK⁵, Direktīvu 2003/35/EK⁶ un Direktīvu 2009/31/EK⁷, par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, ir saskaņoti projektu ietekmes uz vidi novērtēšanas principi, ieviešot vispārējas obligātās prasības. Turklāt saistībā ar tādu projektu novērtējumiem, kam var būt pārrobežu ietekme, būtiska ir ANO/EEK Konvencija par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā, kas ietilpst vides *acquis*. Taču tās piemērošana attiecībā uz dažām urbšanas darbībām ir diskrecionāra.
- iii. Tiesību akti atkritumu jomā. Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem (Atkritumu pamatdirektīva). Šī direktīva pilnā mērā attiecas uz naftas noplūdēm, ja tās apstiprina Eiropas Savienības Tiesas lēmums. Tādējādi uz naftu, kas noplūdusi no jūras iekārtas, attiecas ES atkritumu definīcija, un piesārņotajam tiek noteikts pienākums veikt attīrīšanu.
- iv. Darba ņēmēju drošība darbā un arodveselība. Direktīva 92/91/EEK (kas papildina Pamatdirektīvu 89/391/EEK) ir svarīgākais ES tiesību akts, kurš attiecas uz darba ņēmēju jūrā un uz darba vides aizsardzību. Ar šo priekšlikumu tiek nostiprināts Direktīvas 92/91/EEK režīms, cita starpā paredzot vides novērtējumu, riska novērtējuma iesniegšanu regulatoram apstiprinājuma saņemšanai, izveidojot paziņošanas shēmu urbumu darbībām un paredzot kritisku risku kontroles elementu neatkarīgas pārbaudes.
- v. Būtiski apdraudējumi. Seveso Direktīvu 96/82/EK nepiemēro jūrā veiktajām darbībām, bet daži no tās elementiem noderēja kā atbilstīgi labas prakses piemēri šajā priekšlikumā. Tomēr šis priekšlikums ir plašāks par Seveso direktīvu, sevišķi tādēļ, ka paredz regulatora apstiprinājumu riska novērtējumam, tehniskās un finansiālās spējas stingrākas pārbaudes licenču izdošanas posmā vai darba ņēmēju evakuācijas un glābšanas noteikumus.
- v. Atļauju piešķiršana ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei. Direktīva 94/22/EK ir svarīgākais tiesiskais regulējums izpētes un ieguves licenču piešķiršanai. Šis

⁴ OV L 175, 5.7. 85, 40. lpp.

⁵ OV L 73, 14.3. 97, 5. lpp.

⁶ OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.

⁷ OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.

priekšlikums negroza minēto direktīvu, bet nostiprina attiecīgo iestāžu pienākumus licenču izsniegšanas gaitā, lai uzlabotu pieteikumu iesniedzēju tehniskās un finansiālās spējas novērtēšanu.

- vi. Reaģēšana ārkārtas situācijās. Saskaņā ar priekšlikumu dalībvalstīm un nozarei tiek ieviestas jaunas prasības attiecībā uz reaģēšanu ārkārtas situācijās, ko papildinās pašreizējās Savienības iespējas gan Savienības teritorijā, gan ārpus tās. ES Civilās aizsardzības mehānisms (Padomes Lēmums 2007/779/EK), Uzraudzības un informācijas centrs (*Monitoring and Information Centre — MIC*)⁸ un Eiropas Jūras drošības aģentūra (*EMSA*)⁹ ir svarīgākie Savienības instrumenti reaģēšanai ārkārtas situācijās. Jau ir veikti pasākumi, lai paplašinātu *EMSA* kompetences jomu un ietvertu arī negadījumus uz jūras iekārtām (papildus *EMSA* sākotnējam mērķim, kas attiecās uz jūras kuģniecību).

Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Šī regula atbilst enerģētikas stratēģijai 2020. gadam¹⁰, t. i., 3. prioritātei par ilgtspējīgu, drošu un konkurētspējīgu enerģiju Eiropā.

Turklāt šī regula atbilst Savienības tiesību aktiem un politikai vides jomā, kā arī to galvenajiem principiem, piemēram, piesārņojuma novēršanas, kontroles, „piesārņotājs maksā” un piesardzības principam. Tā pilnībā atbilst arī jūras politikai, it sevišķi saistībā ar mērķi līdz 2020. gadam panākt labu vides stāvokli jūras ūdeņos (Jūras stratēģijas pamatdirektīva 2008/56/EK).

2. APSPRIEŠANĀS AR REGULĀ IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM REZULTĀTI UN POLITIKAS RISINĀJUMU IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Laikposmā no 2011. gada 16. marta līdz 20. maijam tiešsaistē norisinājās sabiedriskā apspriešana, lai noskaidrotu ieinteresēto personu viedokļus par nepieciešamību īstenot Savienības līmeņa rīcību dažādās politikas jomās.

Komisija kopā saņēma 64 viedokļus, kas ietvēra vairāk nekā 350 ieinteresēto personu atbildes.

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Apspriešanā tika pausts plašs atbalsts stingrākiem pasākumiem smagu jūras negadījumu novēršanai un reaģēšanai uz tiem, tomēr atšķirās ierosinātie līdzekļi. Ziemeļjūras reģiona valstu iestādes uzskatīja, ka Savienības līmeņa izmaiņas nedrīkst apdraudēt to pašreizējās uz mērķu noteikšanu vērstās regulatīvās pieejas, ko ar priekšlikumu ir paredzēts veicināt. Lai gan nozare vispārīgi atzīst, ka ir vajadzīgi uzlabojumi, tā ir viskonservatīvāk noskaņota attiecībā uz regulatīvām izmaiņām, priekšroku dodot uz mērķu noteikšanu vērstām pieejām un nozares

⁸ Civilās aizsardzības mehānisma operatīvais centrs.

⁹ *EMSA* izveidoja pēc tankkuģu *Erika* (1999. gads) un *Prestige* (2002. gads) katastrofām, lai nodrošinātu augstu, vienotu un efektīvu drošuma, drošības, piesārņojuma novēršanas un reaģēšanas līmeni saistībā ar piesārņojumu jūrā.

¹⁰ SEC (2010) 1346: Enerģētika 2020 — stratēģija konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un drošai enerģijai.

iniciatīvām. Savukārt nevalstiskās organizācijas (turpmāk — NVO) un specializētie uzņēmumi (piemēram, klasificēšanas sabiedrības) visaktīvāk mudināja ieviest Savienības līmeņa izmaiņas.

Turpmāk ir uzskaitīti svarīgākie aspekti.

Atļaujas

Licenču saņēmējiem jābūt atbildīgiem par jebkādu radīto kaitējumu. Lielākā daļa valstu regulatoru un nozares pārstāvju uzskata, ka pašlaik konkrētās dalībvalstīs piemērotās licences un atļaujas ir kopumā atbilstīgas, bet ka Savienībai jāsadarbojas ar citiem partneriem, lai uzlabotu to standartus. Viņuprāt, lēmumiem par licenču un atļauju piešķiršanu joprojām jābūt tikai attiecīgās dalībvalsts ziņā, tomēr gadījumos, kad ir iespējams pārrobežu piesārņojums, ar kaimiņvalstīm varētu kopīgiot informāciju. Atsevišķi uzņēmumi ierosināja dažādus ieteikumus (piemēram, atļauju piešķiršanas procedūru saskaņošana un vienkāršošana, kā arī atsevišķu regulatoru noteikšana licenču izdošanas un drošuma jomās). Dažas NVO un iedzīvotāji atbalsta obligātu apspriešanos vai kaimiņvalsts piekrišanu gadījumos, kad ir iespējams pārrobežu piesārņojums.

Likumdošanas instruments paredz spēcīgāku un uz risku pamatotu tehnisko un finansiālo iespēju novērtējumu. Saskaņā ar šo instrumentu būtisku apdraudējumu kontroles un novēršanas aspektos papildus drošuma elementam tiek ieviests arī vides elements.

Negadījumu novēršana

Nozari jāmudina veikt vēl vairāk pasākumu saistībā ar smagu negadījumu novēršanu, vienlaikus neatļaujoties pazemināt negadījumu novēršanas standartus gadījumos, kad dalībvalstīm jau ir spēcīgs režīms jūrā veikto darbību regulēšanai. Kopumā nozares pārstāvji apgalvo, ka var uzlabot situāciju ar pašregulāciju un nozares iniciatīvām. NVO un — atšķirīgās pakāpēs — daži regulatori uzskata, ka jānostiprina un jāpaplašina spēkā esošie noteikumi, lai ietvertu visas jūrā veiktās darbības Savienības ūdeņos.

Atbilstības pārbaudes un atbildība par kaitējumu

Ir svarīgi, lai būtu noteikti augsti atbilstības līmeņi, piemērojot stingras un atbilstīgas prasības. Lai gan nozare apgalvo, ka uzņēmumiem atbilstība vienmēr ir svarīga prioritāte, daudzas ieinteresētās personas uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi veicināt spēcīgāku drošuma kultūru nozarē. Regulā tiek veicināta atbilstība, kā arī uzticama un spēcīga drošuma kultūra.

NVO un dažas klasificēšanas sabiedrības aicināja ieviest stingrākas fiziskās pārbaudes. Valstu regulatori un nozare būtībā bija pret to, atsaucoties uz iespējamu resursu trūkumu vai pašreizējo sistēmu destabilizēšanas riskiem. Taču minētās grupas zināmā mērā atbalstīja prasības par pārbaudēm, ko īsteno neatkarīgas trešās personas.

Vides atbildības darbības jomas paplašināšanu visvairāk atbalstīja NVO, savukārt regulatori un nozares pārstāvji šajā jautājumā nepauda skaidru nostāju. Nozares pārstāvji un apdrošinātāji pārsvarā bija pret tādām izmaiņām kā obligāta apdrošināšana, neierobežojot atbildību starptautiski, savukārt NVO to noteikti pieprasīja.

Pārredzamība, informācijas kopīgošana un modernas prakses

Visvairāk tieši NVO — bet arī nozare un regulatori — uzskata, ka lielāka pārredzamība ļautu nozarei un valsts iestādēm parādīt, ka naftas un gāzes nozares darbības jūrā tiek atbilstīgi pārvaldītas un kontrolētas. Visām valstu iestādēm cieši jāsadarbojas, pamatojoties uz paraugu, ko nodrošina Ziemeļjūras jūras iestāžu forums (turpmāk — *NSOAF*), kā arī ES un *NSOAF* grupas neformālās sanāksmes.

Reaģēšana ārkārtas situācijās

Reaģēšana ārkārtas situācijās pirmām kārtām ir attiecīgā operatora un dalībvalsts atbildība, taču, sadarbojoties, kā arī apmainoties ar zināšanām un citiem pamatlīdzekļiem, ir iespējams uzlabot efektivitāti un lietderību, kas piemīt Eiropā pieejamām reaģēšanas spējām naftas noplūžu gadījumos. *EMSA* iesaistās attīrīšanā, ja attiecīgā dalībvalsts to pieprasa ar ES Civilās aizsardzības mehānisma starpniecību.

Starptautiskās darbības

Savienībā reģistrētiem uzņēmumiem jācenšas — un no tiem sagaida, ka tie tā rīkosies, — ievērot šajā regulā izklāstītos principus, un tie nedrīkst pazemināt savus standartus, kad tie darbojas ārpus Savienības.

Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Sarunas ar starptautiskajām un Savienības ieinteresētajām personām (jūrā veikto darbību nozare, NVO) un dalībvalstīm, kas pārstāv, reglamentē vai administrē darbības atklātā jūrā, sākas 2010. gada aprīlī, un to rezultātā pieņēma 2010. gada oktobra paziņojumu.

Kopš tā laika ir organizētas gan rakstiskas apspriešanās, gan tikšanās ar ieinteresētajām personām. Papildus sabiedriskajai apspriešanai valstu regulatīvās/uzraudzības iestādes ir tikušās astoņas reizes, kad tās kopīgi uzņēma Komisija un *NSOAF*. Jautājums par jūrā veikto darbību drošumu ir ierosināts arī sanāsmēs ar Berlīnes foruma darba grupu¹¹ jautājumos par vietējo fosilo kurināmo. Turklāt vairākas tikšanās notikušas ar starptautiskām un valstu nozaru asociācijām, atsevišķiem uzņēmumiem, NVO un neatkarīgiem uzņēmumiem, kas veic pārbaudes, kā arī ar apdrošinātājiem. Komisija ir arī regulāri piedalījies valstu (piemēram, AK naftas noplūžu novēršanas un reaģēšanas konsultatīvā grupa) un starptautiskās (piemēram, *GMEP* darba grupa G20) iniciatīvās. Šīs tikšanās tiek organizētas joprojām. Tāpat nepārtraukti apspriežas ar Komisijas dienestiem (piemēram, Kopīgais pētniecības centrs), kam ir atbilstīga nododama pieredze un zināšanas. Komisija ir nolīgusi divus valstu ekspertus no valstu iestādēm, kas atbildīgas par jūrā veikto darbību drošumu. Šīs regulas izstrādē ir pilnībā ņemts vērā ekspertu ieguldījums.

Politikas risinājumi un to ietekmes novērtējums

No 1. nodaļā aprakstītajiem vispārējiem un konkrētajiem mērķiem izriet atšķirīgi politikas risinājumi. Papildus atsauces risinājumam (0 risinājums), kas paredz, ka netiek īstenota nekāda rīcība, ir 4 politikas risinājumi.

0 risinājums paredz saglabāt *status quo*.

¹¹ Berlīnes forums (jeb Forums par fosilo kurināmo) ir ikgadēja ieinteresēto personu tikšanās, ko organizē Komisija. Papildus ikgadējām plenārsēdēm trīs darba grupas organizē regulāras sanāksmes, lai apspriestu aktuālus jautājumus.

Tas nerada papildu izmaksas un ietekmi uz atsaucē izmaksām 205–915 miljonu euro apmērā.

1. risinājums (Ziemeļjūras pamatrisinājums): atbilstīgas Savienības intervences pamatlīmenis. Savienības tiesību aktos tiek paredzēts būtisku apdraudējumu ziņojums, pamatojoties uz Direktīvā 92/91/EEK paredzēto drošības un veselības dokumentu, bet šis ziņojums ir plašāks, jo nosaka, ka regulatoram ir jāpārlicinās par ziņojuma atbilstību, pirms tiek sāktas darbības. Būtu vajadzīgs pārbaužu un sankciju režīms, lai pamatotu būtisku apdraudējumu ziņojumā aprakstītos pasākumus. Šo 1. risinājumu īstenotu, pieņemot jaunu tiesību aktu.

Saistībā ar 1. risinājumu nozarei rastos papildu darbības izmaksas aptuveni **36 miljonu euro apmērā gadā** un samazinātos risks — izsakot to attiecībā pret atsaucē izmaksām — aptuveni par **7–30 miljoniem euro gadā**; vidējais atsaucē riska **samazinājums** būtu **3 % apmērā**.

1.+ risinājums (Ziemeļjūra+) ir plašāks un ievieš ieteikuma tiesību pamatnostādnes attiecībā uz naftas un gāzes nozares darbību jūrā licenču pieteikumu iesniedzēju tehniskās spējas rūpīgāku izvērtēšanu, valstu ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu apvienošanu, saderīgu valstīm un nozarei piederošu reaģēšanas pamatlīdzekļu izstrādi un to pieejamības nodrošināšanu citām valstīm, kurām tie vajadzīgi, to vides noteikumu darbības jomas paskaidrošanu, kas attiecas uz operatoru atbildību (piemēram, atkritumu apsaimniekošanas tiesību aktu piemērojamība), ja notiek negadījums saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā. Savienība arī Savienībā reģistrētiem uzņēmumiem ierosinātu noslēgt brīvprātīgas vienošanās par ES standartu piemērošanu ārpus ES ūdeņiem.

1.+ risinājums ir saistīts ar papildu darbības izmaksām dalībvalstīm aptuveni **3 miljonu euro** apmērā un atbilstības izmaksām nozarei (kopīgas ar 1. risinājumu) aptuveni **52 miljonu euro** apmērā. 1. risinājuma un 1.+ risinājuma kopējā ietekme ir **25–109 miljoni euro gadā** un vidējais atsaucē riska **samazinājums ir 12 %**.

2. risinājums (Savienības labākā prakse) izvērs 1.+ risinājuma reformas, ietverot tās vispusīgā paketē. Tiktu atļauta pasaulē atzīta labākā prakse būtisku apdraudējumu risku kontroles jomā, un būtisku apdraudējumu ziņojumā ietvertu vides riska novērtējumu. Tāpat valstu kompetento iestāžu pasākumos ieviestu labāko regulatīvo praksi un vajadzīgos organizācijas standartus. Šis drošuma un vides riska holistiskais novērtējums tiesību aktos integrētu sagatavotību ārkārtas situācijām un reaģēšanas inventāra pārvaldību. Tiktu izveidota Savienības mēroga Par jūrā veiktajām darbībām atbildīgo iestāžu grupa, un regula nostiprinātu Direktīvu par atļauju piešķiršanu un Direktīvu par atbildību vides jomā.

Ar 2. risinājumu tiek ieviestas kopējas darbības izmaksas nozarei aptuveni **122 miljonu euro** apmērā (no 52 miljoniem euro) un dalībvalstīm aptuveni **12–18 miljonu euro** apmērā (no 3 miljoniem euro), kā arī vienreizējas administratīvās izmaksas aptuveni 18–44 miljonu euro apmērā. Komisijas izmaksas, lai izveidotu un vadītu ES Par jūrā veiktajām darbībām atbildīgo iestāžu grupu, būtu aptuveni **1 miljons euro**. Papildu pasākumi samazina atsaucē riska izmaksas par **103–455 miljoniem euro gadā** — atsaucē riska **samazinājums 50 % apmērā**.

3. risinājums (ES aģentūra) nostiprina 2. risinājuma ietekmi, ieviešot Savienības aģentūru, lai institucionalizētu un tādējādi konsolidētu 2. risinājuma īstenošanā panāktās reformas. Ir paredzētas pārbaudes un izmeklēšanas, uzraudzība un rezultātu konsekvences nodrošināšana, intervences spējas attīstība un palīdzība spēju veidošanai blakus esošajās ārpuskopienas valstīs.

Šis 3. risinājums paredz kopējās darbības izmaksas Komisijai aptuveni 35 miljonu euro apmērā gadā (no 1 miliona euro) un vienreizējas uzsākšanas izmaksas 18–44 miljonu euro apmērā, kā arī 10 miljonus euro kapitāla reaģēšanas pamatlīdzekļu iegādei. Nozarei nebūtu papildu izmaksu.

Šie risinājumi ir salīdzināti, ciktāl tie attiecas uz 1. tabulas pasākumiem.

Nr.	Pasākums	0 risinājums	1. risinājums	1.+ risinājums	2. risinājums	3. risinājums
1	Potenciālā operatora tehniskās spējas rūpīga pārbaude	0	0	G	L	Savienība
2	Regulāru pārbažu un sankciju režīma ieviešana	0	L	L	L	Savienība
3	Formālu drošuma novērtējumu iesniegšana regulatora apstiprinājuma saņemšanai	0	L	L	L	Savienība
4	Būtisku apdraudējumu ziņojumu paplašināšana, izstrādājot vispusīgu riska pārvaldības modeli	0	0	0	L	L
5	Savienības praksi piemērošana arī ārvalstu darbībām	0	0	G	G	Savienība
6	Kompetentās iestādes izveide	0	0	0	L	Savienība
7	Regulatīvā dialoga platformas izveide	0	0	0	L	Savienība
8	Vispusīga informācijas kopīgošana un pārredzamība	0	0	0	L	L
9	Gatavība efektīvi reaģēt ārkārtas situācijās saistībā ar smagiem negadījumiem jūrā	0	0	G	L	Savienība
10	Intervences pamatlīdzekļu pārrobežu pieejamības un saderības nodrošināšana	0	0	G	L	Savienība
11	Atbildības vides jomā precizēšana	0	0	G	L	L

1. tabula

0 = netiek īstenots saskaņā ar šo risinājumu; G = pamatnostādnes/ieteikuma tiesības; L = tiesību akts; Savienība = atbildīgā Savienības aģentūra.

Pasākumu var īstenot dažādos veidos, nereti nodrošinot kompromisu starp efektivitāti un praktiskumu. Tādēļ katru politikas risinājumu raksturo, no vienas puses, risinājumā saglabāto pasākumu kopums un, no otras puses, katrā pasākumā izraudzītie īstenošanas līdzekļi saistībā ar attiecīgo risinājumu.

Izvēlētais politikas risinājums ir 2. risinājums, t. i., jūras darbību vispusīga reforma, lai visā Savienībā, izmantojot jaunu tiesību aktu, paaugstinātu riska pārvaldības līmeni un jūrā veikto

darbību nozares sagatavotības līmeni ārkārtas situācijām. Papildus konsekvencei šis risinājums arī paredz nozares un regulatoru rezultātu lielāku pārredzamību.

Pateicoties šim risinājumam, atsaucēs risks tiek samazināts par 50 %, jo nodrošināta labāka novērtšana un seku mazināšana, ja negadījums tomēr notiek. Riska samazinājums vidējā naudas izteiksmē (aptuveni 103–455 miljoni euro gadā) ir pozitīvi salīdzināms ar aplēstajām tā īstenošanas kopējām izmaksām (134–140 miljoni euro gadā). Administratīvā un ekonomikas ziņā 2. risinājums ir izdevīgāks, jo 3. risinājuma papildu darbības izmaksas (aptuveni 34 miljoni euro gadā) nenodrošina atbilstīgu risku samazinājumu. Savukārt 1.+ risinājums ir izvēle, kam ir mērena pozitīva ietekme (12 %) un izpildes iespējas. Ieguvumi, ko nodrošina 1. risinājums, ir nepietiekami, lai attaisnotu izmaksas (kaut gan tās ir nelielas).

3. REGULAS JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosinātā regula paredz operatoriem, dalībvalstīm un Komisijai turpmāk aprakstītos pienākumus.

Operators

Operatoram savas darbības jāorganizē, pamatojoties uz labākās prakses modeli, kā arī jā sagatavo būtisku apdraudējumu ziņojums un tas jā iesniedz kompetentajai iestādei novērtēšanai. Turklāt operatoram ir jā ziņo regulatoram par visām ar urbumu saistītām darbībām. Gan attiecībā uz būtisku apdraudējumu ziņojumu, gan urbumu darbību paziņojumiem vajadzīga neatkarīga pārbaude attiecībā uz būtiskiem drošības aspektiem. Operatori sagatavos iekšējos ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus; veicinās reaģēšanas pamatlīdzekļu savstarpējo izmantojamību un saderību, kā arī attiecīgajai dalībvalstij ziņos par negadījumiem un sniegs citu konkrētu informāciju standarta formātā. Savienībā reģistrēti lieli uzņēmumi apņēmtos ievērot Savienības jūras drošības standartus arī gadījumos, kad tie strādā ārvalstīs.

Dalībvalstis

Dalībvalstu iestādes, kas izdod licences, atbilstīgi novērtētu pieteikumu iesniedzēju iespējamās drošuma un vides rezultātus (un finansiālo spēju, lai risinātu nepilnības drošuma ziņā), kad tās izskatīs jautājumu par izpēti vai ieguves licences piešķiršanu. Dalībvalstis izveidotu kompetentās iestādes, kas uzrauga drošumu, vides aizsardzību un sagatavotību ārkārtas situācijām, kā arī ieviestu stingrus standartus attiecībā uz pārbaudēm un izmeklēšanām, paredzot atbilstīgas sankcijas par operatoru pienākumu pārkāpumiem. Dalībvalstis nodrošinās, ka ir regulāri pieejama informācija par jūrā veikto darbību nozarēm, un ziņos Komisijai par visiem lielajiem negadījumiem un gūto pieredzi. Dalībvalstis, sadarbojoties ar kaimiņu dalībvalstīm, izstrādātu ārējos ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus. Piemēros pasākumus, lai nodrošinātu zināšanu un fizisko pamatlīdzekļu savstarpējo izmantojamību, lai atbalstītu Savienības, kā arī *EMSA*, intervenci. Dalībvalstis un nozare sagatavos un periodiski testēs ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus.

Komisija

Komisijai jāizveido ES Par jūrā veiktajām darbībām atbildīgo iestāžu grupa, kurā ir pārstāvji no kompetentajām iestādēm, kas Savienības dalībvalstīs atbildīgas par naftas un gāzes nozares darbībām jūrā. Komisijai saistībā ar šo regulu jāgroza Direktīva par atbildību vides jomā (2004/35/EK).

Juridiskais pamats

Regulas projekta pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk — LESD) 192. pants (vide) saistībā ar vides aizsardzību un 194. pants (enerģētika), lai pēc iespējas samazinātu negatīvu ietekmi uz Savienības energoapgādes drošību un iekšējā enerģētikas tirgus darbību.

Subsidiaritātes princips

Savienības līmeņa rīcību apsver tikai gadījumos, kad ar to var efektīvāk sasniegt mērķi nekā ar dalībvalstu rīcību vai kad dalībvalstu rīcība vien nevar nodrošināt optimālus uzlabojumus.

Uzņēmumi darbojas pārrobežās, un arī tādas urbšanas iekārtas kā *Deepwater Horizon* tiek pārvietotas pārrobežās, taču saskaras ar ļoti atšķirīgiem regulatīvajiem režīmiem atbilstīgi valstu jurisdikcijām. Nesen sniegtie dalībvalstu komentāri liecina, ka bez Savienības līmeņa rīcības šīs atšķirības saasināsies, jo galvenokārt tikai atsevišķas valstis no progresīvākajiem reģioniem plāno uzlabojumus, savukārt starptautisko iniciatīvu progress ir ļoti lēns. Turklāt bez Savienības līmeņa rīcības turpinās pastāvēt grūtības saistībā ar nozares rezultātu salīdzināšanu, kā arī zināšanu un negadījumu datu kopīgošanu.

Jebkuras atsevišķas dalībvalsts rīcība nebūtu pietiekama, lai panāktu vides konsekventu aizsardzību (arī atbildību par piesārņojuma radīšanu), kopēju labumu, kā arī Savienības un tās dalībvalstu apņemšanos saistībā ar Jūras stratēģijas pamatdirektīvu.

Valstu ziņojumi un Komisijas 2011. gadā veiktā riska analīze liecina, ka visā Savienībā joprojām ir būtiska smagu jūras negadījumu iespējamība un sekas. Ieguve jūrā aizvien vairāk tiek veikta arī Vidusjūrā, Melnajā jūrā un pat Baltijas jūrā, taču dažām no šīm jūras reģionu valstīm ir mazāka pieredze saistībā ar jūras darbību reglamentēšanu. Tomēr pat progresīvajos

reģionos (galvenokārt Ziemeļjūrā) ar valsts līmeņa rīcību nav izdevies panākt kopējus standartus un datu salīdzināmību.

Kopumā, neraugoties uz Savienības tiesību aktos jau paredzētajiem pasākumiem tādās jomās kā arodveselība un drošība darbā, ja netiks īstenota Savienības līmeņa rīcība, visticamāk, dalībvalstu rīcībā nebūs piemērotākie līdzekļi, ar ko konsekventi un laikus samazināt smagu jūras negadījumu riskus.

Proporcionalitātes princips

Līguma 5. pants paredz, ka „Kopienas rīcība vienmēr ir samērīga ar šā Līguma mērķiem”. Lai panāktu vajadzīgo līdzsvaru starp mērķiem un ierosinātajiem līdzekļiem to sasniegšanai, šajā regulā ņem vērā šādus aspektus:

- i. negadījuma uz naftas platformas *Deepwater Horizon* izmaksas saskaņā ar BP aplēsēm pārsniedza 40 miljardus ASV dolāru; līdzīga notikuma izmaksas Savienības ūdeņos varētu būt tikpat milzīgas;
- ii. tik smagi negadījumi kā uz naftas platformas *Deepwater Horizon* jūrā veikto darbību nozarē notiek reizi desmitgadē, kas ir ļoti bieži, ņemot vērā ārkārtēji lielos apdraudējumus;
- iii. Savienības jūrā veikto darbību nozares vērtība ir ļoti augsta valstu tautsaimniecību ziņā (ieņēmumi un nodarbinātība) un tās ieguldījuma ziņā energoapgādes drošībā;
- iv. jūrā veikto darbību nozare iesaistītajiem uzņēmumiem nodrošina samērā augstus ieņēmumus;
- v. sabiedrībai ir izveidojusies nepatika pret turpmāku smagu negadījumu riskiem.

Šajā regulā ierosināto pasākumu izmaksas (aptuveni 134–140 miljoni euro gadā) ir mērenas salīdzinājumā ar to nodrošināto riska samazinājumu (aptuveni 103–455 miljoni euro gadā). Tāpēc tie tiek ierosināti kā veicināšanas pasākumi.

Juridiskā instrumenta izvēle

Lai īstenotu 2. risinājumu, tiek ierosināta **regula**. Salīdzinājumā ar direktīvu tai ir priekšrocības, jo tā ir skaidrāka, konsekventāka un ātrāk īstenojama, to tieši piemērojot¹². Tieši ietekmējot nozari, regula arī nodrošinātu vienlīdzīgākus konkurences apstākļus. Tā arī būtu atbilstīga ārkārtas situāciju plānošanai, lai novērstu pārrobežu piesārņojumu.

Saistībā ar iestāžu nolīgumiem attiecībā uz Komisijas konsultatīvajām un ekspertu grupām jāizveido ES Par jūrā veiktajām darbībām atbildīgo iestāžu grupa, pieņemot atsevišķu Komisijas lēmumu.

¹² Iepriekš priekšroka ir dota direktīvām saistībā ar citiem tiesību aktiem, kas attiecas uz augsta riska /augstvērtīgām nozarēm (piemēram, piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole, SEVESO II direktīva), savukārt šaurākās riska nozarēs (piemēram, civilā aviācija) nereti izmanto regulas.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šā priekšlikuma ietekme uz budžetu ir aptuveni 2,5 miljoni euro laikposmā no 2013. līdz 2016. gadam, ietverot kompensācijas par komiteju dalību. *EMSA* palīdzība galvenokārt saistīta ar a) tās satelītuzraudzības sistēmas, kas darbojas neatkarīgi no tā, vai ir vai nav noticis jūras negadījums, izmantošanu; b) *EMSA* organizēto avārijas kuģu izmantošanu. Avārijas kuģus izmanto tikai ārkārtas situācijās, un darbības izmaksas sedz skartā piekrastes valsts, kas pieprasa intervenci. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2038/2006 ir ieviesta daudzgadu finanšu shēma reaģēšanai piesārņojuma gadījumos laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam. Komisija nav paredzējusi šo shēmu mainīt. Nobeigumā jāatzīmē, ka nav paredzēta *EMSA* izmaksu palielināšanās laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam. Ja laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam *EMSA* radīsies papildu izmaksas, tās galvenokārt segs, pārvietojot jau rezervētos līdzekļus.

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

Spēkā esošo tiesību aktu grozīšana

Saistībā ar regulas pieņemšanu ir jāgroza Direktīva 2004/35/EK (atbildība vides jomā).

Pilnvaru deleģēšana

Regula paredz izstrādāt kopēja ziņošanas formāta tehniskos datus, pieņemot deleģēto aktu, un tehnisko pielikumu iespējamās atjauninājumus, pieņemot īstenošanas aktu.

Eiropas Ekonomikas zona un Enerģētikas kopiena

Priekšlikums var attiekties uz EEZ un Enerģētikas kopienu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par naftas un gāzes meklēšanas, izpētes un ieguves darbību jūrā drošumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹³,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁴,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) LESD 191. pantā ir noteikti mērķi saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti, kā arī pienākums nodrošināt, ka Savienības līmeņa rīcība jāpapildina ar augsta līmeņa aizsardzību, pamatojoties uz piesardzības principu, preventīvu darbību, kā arī dabas resursu apdomīgu un racionālu izmantošanu.
- (2) Šīs regulas mērķis ir samazināt smagu negadījumu skaitu saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, kā arī ierobežot to sekas, tādējādi palielinot jūras vides un piekrastu tautsaimniecību aizsardzību pret piesārņojumu, kā arī paredzot obligātos nosacījumus attiecīgā uz drošām naftas un gāzes meklēšanas, izpētes un ieguves darbībām jūrā un ierobežojot iespējamās vietējās enerģijas ražošanas pārrāvumus Savienībā, un uzlabot reaģēšanas mehānismus negadījumu risināšanai.
- (3) Šai regulai būtu jāattiecas ne tikai uz turpmākām iekārtām un darbībām, bet, piemērojot pārejas pasākumus, arī uz esošām iekārtām.
- (4) Negadījumi, kas saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā norisinājās 2010. gadā, it sevišķi Meksikas līcī, ir rosinājuši politikas virzienu pārskatīšanu ar mērķi nodrošināt jūras darbību drošumu. Komisija ar savu 2010. gada 13. oktobra

¹³ OV C [...], [...], [...]. lpp.

¹⁴ OV C [...], [...], [...]. lpp.

paziņojumu „Risinot drošības problēmas, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā” sāka minēto pārskatīšanu un puda sākotnējos viedokļus par naftas un gāzes nozares darbību jūrā drošumu. Eiropas Parlaments 2010. gada 7. oktobrī un 2011. gada 13. septembrī pieņēma rezolūcijas par attiecīgo tematu. Dalībvalstu enerģētikas ministri savus viedokļus puda Enerģētikas ministru padomes 2010. gada 3. decembra secinājumos.

- (5) Smaga naftas un gāzes ieguves negadījuma iespējamība jūrā ir būtiska. Tāpēc, samazinot jūras ūdeņu piesārņojuma risku, iniciatīvai būtu jāveicina jūras vides aizsardzība un it sevišķi laba vides stāvokļa sasniegšana līdz, vēlākais, 2020. gadam, kā noteikts 1. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvā 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva)¹⁵.
- (6) Jūras stratēģijas pamatdirektīva, kas paredz risināt visu darbību kopējo ietekmi uz jūras vidi, ir integrētās jūras politikas vides pīlārs. Šī politika attiecas uz naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, jo paredz sasaistīt katras ekonomikas nozares konkrētās problēmas ar vispārējo mērķi, kas attiecas uz vispusīgu izpratni par okeāniem, jūrām un piekrastes teritorijām, lai izstrādātu saskaņotu pieeju jūrām, ņemot vērā visus ekonomikas, vides un sociālos aspektus, kā arī izmantojot jūras teritoriālo plānošanu un zināšanas par jūru.
- (7) Jūras naftas un gāzes nozares ir izveidotas vairākos Savienības reģionos, un Savienības ūdeņos ir jaunas reģionālās attīstības perspektīvas. Naftas un gāzes ieguve jūrā ir būtisks elements ES energoapgādes drošībā.
- (8) Spēkā esošais sadrumstalotais tiesiskais regulējums, kas attiecas uz jūras darbību drošumu Eiropā, un pašreizējās nozares drošuma prakses nenodrošina pietiekamu pārliecību, ka jūras negadījumu riski ir pēc iespējas samazināti visā Savienībā un ka, ja Savienības ūdeņos notiktu negadījums, laikus tiktu efektīvi reaģēts. Saskaņā ar spēkā esošajiem atbildības režīmiem atbildīgā persona ne vienmēr ir skaidri nosakāma un/vai, iespējams, nespēj segt, vai tai nav jāsedz, visas izmaksas, lai atlīdzinātu radīto kaitējumu.
- (9) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 30. maija Direktīvu 1994/22/EK par atļauju piešķiršanas un izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei[1] naftas un gāzes nozares darbības Savienības jūrās ir atļautas, saņemot atļauju. Šajā saistībā kompetentajai iestādei jāizsver pieteikumu iesniedzēju, kas vēlas saņemt ekskluzīvas izpētes un ieguves licences, tehniskie un finansiālie riski, kā arī attiecīgā gadījumā iepriekšējie dati par atbildību. Ir jānodrošina, ka, izskatot licences saņēmēja tehnisko un finansiālo spēju, kompetentās iestādes rūpīgi izvērtē arī tā spēju nodrošināt nepārtrauktas drošas un efektīvas darbības visos paredzamajos apstākļos.
- (10) Jāpaskaidro, ka personas, kas saņem atļaujas jūras darbību veikšanai saskaņā ar Direktīvu 94/22/EK, ir arī iespējamie atbildīgie „operatori” atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvai 2004/35/EK par atbildību

¹⁵ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu¹⁶ un ka tām nav tiesību savu atbildību šajā saistībā nodot trešām personām, ar kurām tās noslēgušas līgumus.

- (11) Lai gan vispārēja atļauja atbilstīgi Direktīvai 94/22/EK licenču saņēmējiem nodrošina ekskluzīvas tiesības veikt naftas un/vai gāzes izpēti vai ieguvu konkrētā teritorijā, attiecībā uz faktiskajām darbībām šajā teritorijā ir jāpiemēro nepārtraukta dalībvalstu ekspertu īstenota regulatīvā uzraudzība, lai nodrošinātu, ka ir ieviesti efektīvi kontroles pasākumi ar mērķi novērst smagus negadījumus un ka ir ierobežota šādu negadījumu ietekme uz cilvēkiem, vidi un energoapgādes drošību.
- (12) Saskaņā ar grozīto Direktīvu 85/337/EEK, kas attiecas uz naftas un gāzes izpēti un ieguves darbībām, projektiem, kuri var būt būtiski ietekmēt vidi saistībā ar, cita starpā, savu būtību, apmēru vai atrašanās vietu, piemēro novērtējumu attiecība uz to ietekmi un prasību saņemt izstrādes apstiprinājumu. Saskaņā ar Direktīvu 85/337/EEK, ja darbībai piemēro izstrādes apstiprinājumu, būtu jānodrošina efektīva sabiedrības dalība atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (turpmāk — UNECE) Konvencijai par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem.
- (13) Savienībā jau ir labu standartu paraugi saistībā ar valstu regulatīvajām praksēm attiecībā uz naftas un gāzes nozares darbībām jūrā. Tomēr Savienībā tie netiek konsekventi piemēroti, un neviena dalībvalsts vēl nav savos tiesību aktos integrējusi labākās regulatīvās prakses, lai novērstu smagus jūras negadījumus vai ierobežotu to sekas attiecībā uz cilvēkiem un vidi. Labākās regulatīvās prakses ietver efektīva regulējuma nodrošināšanu attiecība uz drošumu un vidi, integrējot saistītās funkcijas kopējā kompetentajā iestādē (turpmāk — kompetentā iestāde), kas var izmantot vienas vai vairāku valstu aģentūru līdzekļus.
- (14) Pēc tam, kad licencētajam operatoram ir piešķirtas tiesības veikt naftas un gāzes izpēti vai ieguvu, dalībvalstij būtu likumīgi jāpilnvaro un ar atbilstīgiem līdzekļiem jānodrošina kompetentā iestāde, lai tā varētu īstenot izpildi, arī apturēt darbības ar mērķi nodrošināt darba ņēmēju un vides atbilstīgu aizsardzību.
- (15) Kompetentās iestādes efektivitāte saistībā ar licences saņēmēja vai operatora būtiska apdraudējuma kontroles pasākumu atbilstības novērtēšanu ir tieši saistīta ar būtiska apdraudējuma risku regulatīvo politiku, sistēmām un kompetentās iestādes zināšanām. Neraugoties uz to, ka licencētajam operatoram ir piešķirtas tiesības veikt naftas un gāzes izpēti vai ieguvu, kompetentajai iestādei būtu jābūt pilnvarotai īstenot izpildi, tostarp apturēt darbības ar mērķi nodrošināt darba ņēmēju un vides atbilstīgu aizsardzību. Lai īstenotu šīs funkcijas, dalībvalstij ir kompetentajai iestādei jānodrošina atbilstīgi līdzekļi.
- (16) Lai atbilstīgi nošķirtu ekonomisko attīstību no vides un drošuma reglamentācijas, kompetentajai iestādei būtu jābūt uzskatāmi neatkarīgi no valsts ekonomiskā atbalsta.
- (17) Saistībā ar sarežģītajiem apdraudējumiem, kas raksturīgi naftas un gāzes ieguves jūrā nozarei, it sevišķi saistībā ar procesu drošumu, ogļūdeņražu drošu glabāšanu,

¹⁶ OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

strukturālo integritāti, ugunsgrēku un sprādzienu novēršanu, evakuēšanu, izglābšanos un glābšanu, kā arī saistībā ar smaga negadījuma ietekmes uz vidi ierobežošanu ir vajadzīga mērķtiecīga un pielāgota regula, kura risina jautājumus par konkrētajiem apdraudējumiem, ko rada naftas un gāzes ieguves jūrā nozare.

- (18) Šī regula būtu jāpieņem, neskarot nevienu no citu Savienības tiesību aktu prasībām, it sevišķi saistībā ar darba ņēmēju arodveselību un drošību darbā, īpaši Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvu 89/391/EK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā¹⁷, un Padomes 1992. gada 3. novembra Direktīvu 92/91/EEK par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darba ņēmējiem, kuri strādā minerālu ieguves rūpniecības nozarēs, kas pielieto urbšanu (vienpadsmitā atsevišķā direktīva saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punktu)¹⁸.
- (19) Jūras režīmam ir jāattiecas uz darbībām, ko īsteno gan uz stacionārām, gan mobilām platformām, un uz izpētes un ieguves darbību pilnu ciklu no izstrādes līdz ekspluatācijas pārtraukšanai un pilnīgai izbeigšanai.
- (20) Labāko darbības praksi, ko pašlaik izmanto smagu negadījumu novēršanai saistībā ar naftas un gāzes iegūšanas darbībām jūrā, pamatā ir vēlamo mērķu sasniegšana, izmantojot rūpīgu riska novērtējumu un uzticamas pārvaldības sistēmas.
- (21) Savienības labākās darbības prakses paredz, ka iekārtu, tostarp mobilu urbšanas iekārtu, īpašniekiem un/vai operatoriem ir jānosaka efektīva uzņēmuma politika un atbilstīgi pasākumi smagu negadījumu novēršanai, kā arī ir vispusīgi un sistēmiski jānosaka visi būtiskākie apdraudējumu scenāriji saistībā ar visām bīstamajām darbībām, kuras var veikt uz šādas iekārtas. Šīs labākās prakses arī paredz, ka ir jānovērtē šādu scenāriju iespējamība, sekas un vajadzīgie kontroles pasākumi saistībā ar vispusīgu drošuma pārvaldības sistēmu. Šāda politika un pasākumi būtu skaidri jādokumentē (būtisku apdraudējumu ziņojums). Būtisku apdraudējumu ziņojumam jābūt salīdzināmam ar Direktīvā 92/91/EK minēto drošības un veselības dokumentu, jāpapildina tas, būtu jāietver noteikumi par vides riska novērtēšanu un ārkārtas situāciju plāniem. Būtu jāparedz pienākums iesniegt būtisku apdraudējumu ziņojumu kompetentajai iestādei, lai saņemtu tās piekrišanu.
- (22) Lai saglabātu to kontroles pasākumu efektivitāti, kas attiecas uz būtiska apdraudējuma riskiem Savienības ūdeņos, būtisku apdraudējumu ziņojumi jānosagatavo attiecībā uz ieguves iekārtas pilna cikla visiem būtiskajiem aspektiem, ieskaitot konstrukciju, darbību, darbību kopā ar citām iekārtām, būtiskas izmaiņas un galīgo izbeigšanu. Ziņojums jāiesniedz kompetentajai iestādei, tā lai darbības nedrīkstētu turpināt, kamēr kompetentā iestāde nav apstiprinājusi būtisku apdraudējumu ziņojumu, pieņemot atbilstīgu apstiprināšanas procedūru.
- (23) Naftas un gāzes urbumu izveide un remonts būtu jāveic tikai ar tādām iekārtām, kas tehniski spēj kontrolēt visus paredzamos apdraudējumus urbuma atrašanās vietā un kam ir apstiprināts būtisku apdraudējumu ziņojums.

¹⁷ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

¹⁸ OV L 348, 28.11.1992., 9. lpp.

- (24) Papildus piemērotu iekārtu izmantošanai urbumu operatoriem būtu jāizstrādā detalizēti plāni, kas atbilst konkrētajiem apstākļiem un ar katra urbuma darbību saistītajiem apdraudējumiem, kā arī kas saskaņā ar Savienības labākajām praksēm paredz neatkarīgu ekspertu novērtējumu attiecībā uz urbuma konstrukciju. Urbuma operatoram būtu kompetentajai iestādei jāpaziņo sava urbuma plāni laikus, lai kompetentā iestāde varētu īstenot vajadzīgās darbības attiecībā uz plānoto urbuma darbību.
- (25) Lai nodrošinātu konstrukciju drošumu un nepārtraukti drošas darbības, nozarei būtu jāpiemēro labākās pieejamās prakses, kas noteiktas formālos standartos un norādēs, un šīs prakses ir jāatjaunina, izmantojot jaunas zināšanas un izgudrojumus, kā arī saskaņā ar nepārtrauktiem uzlabojumiem, lai operatori un kompetentās iestādes sadarbotos ar mērķi noteikt prioritātes saistībā ar jaunu vai uzlabotu standartu un norāžu izstrādi, ņemot vērā negadījuma uz naftas platformas *Deepwater Horizon* pieredzi un citus būtiskus jūras negadījumus, kā arī nekavējoties pieprasītu augstākās prioritātes norāžu un standartu izstrādi.
- (26) Ņemot vērā naftas un gāzes nozares darbību jūrā sarežģītību, operatoriem piemērojot Savienības labākās prakses, tiek paredzēta neatkarīgas trešās puses pārbaudes shēma attiecībā uz būtiskiem drošuma aspektiem.
- (27) Savienības labākajām praksēm, kuras jāpiemēro Eiropas Savienībā, jāatbilst prasībām Regulā 391/2009/EK par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates, un līdzvērtīgam standartam, kuru pieņēmusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija¹⁹.
- (28) Būtisku apdraudējumu ziņojuma riska novērtējumā būtu jāņem vērā vides risks, iekļaujot klimata apstākļu un klimata pārmaiņu ietekmi uz iekārtu izturību ilgtermiņā. Ņemot vērā to, ka naftas un gāzes nozares darbībām jūrā vienā dalībvalstī var būt būtiska ietekme uz vidi citā dalībvalstī, ir jāparedz un jāpiemēro konkrēti noteikumi saskaņā ar Konvenciju par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā.
- (29) Lai nodrošinātu efektīvu reaģēšanu ārkārtas situācijās, operatoriem būtu jā sagatavo ārkārtas situāciju reaģēšanas plāni attiecībā uz katru konkrētu vietu, pamatojoties uz MHR noteiktajiem riskiem un apdraudējumu scenārijiem, jāiesniedz tie kompetentajām iestādēm un jānodrošina, ka to rīcībā ir līdzekļi, kas nepieciešami šo plānu ātrai izpildei, kad tas ir vajadzīgs.
- (30) Lai nodrošinātu, ka tiek pamanītas un ievērotas visas drošuma problēmas, ir svarīgi noteikt un izmantot atbilstīgus līdzekļus šo problēmu paziņošanai un ziņotāju aizsardzībai.
- (31) Salīdzināmu datu kopīgošana starp dalībvalstīm tiek uzskatīta par sarežģītu un neuzticamu pasākumu, jo trūkst visām dalībvalstīm kopēja datu sniegšanas formāta. Kopējs datu ziņošanas formāts, ko operatori izmantotu datu sniegšanai dalībvalstīm, nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz operatoru drošuma un vides rezultātiem, kā arī nodrošinātu sabiedrības piekļuvi attiecīgai un Savienības mēroga salīdzināmai informācijai par naftas un gāzes nozares darbību jūrā drošumu, vienlaikus palīdzot

¹⁹ Kodekss par kuģu konstrukciju un mobilajām jūras uršanas iekārtām, 2009. gada 2. decembris (turpmāk — MODU kodekss).

izplatīt pieredzi, kura gūta saistībā ar smagiem negadījumiem un novērstiem negadījumiem.

- (32) Lai nodrošinātu vienotus noteikumus attiecībā uz informācijas kopīgošanu un lai sekmētu jūrā veikto darbību nozares rezultātu pārredzamību, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu²⁰.
- (33) Attiecīgo īstenošanas aktu pieņemšanai būtu jāizmanto konsultāciju procedūra, lai nodrošinātu konsekvētu apmaiņu ar attiecīgajiem datiem visā Savienībā.
- (34) Lai veicinātu sabiedrības uzticību iestādēm un ES mēroga jūras darbības integritāti, dalībvalstīm būtu jāsniedz ziņojumi par šīm darbībām un negadījumiem. Dalībvalstis arī nekavējoties informē Komisiju par smagiem negadījumiem, savukārt Komisijai periodiski jāpublicē ziņojumi par ES darbību līmeņiem un tendencēm saistībā ar jūrā veikto darbību nozares drošuma un vides rezultātiem.
- (35) Pieredze liecina, ka ir jānodrošina sensitīvu datu konfidencialitāte, lai veicinātu atklātu dialogu starp kompetento iestādi un operatoru. Tādēļ jūras operatoru un visu dalībvalstu dialoga pamatā būtu jābūt attiecīgajiem spēkā esošajiem starptautiskajiem instrumentiem un ES *acquis* par piekļuvi vides informācijai, ņemot vērā ikvienu svarīgu prasību attiecībā uz drošumu un vides aizsardzību.
- (36) Jūras iestāžu sadarbības vērtību ir skaidri noteikušas Ziemeļjūras jūras iestāžu foruma un Starptautiskā regulatoru foruma darbības. Līdzīga veida sadarbība būtu jāizveido visā Savienībā, lai veicinātu efektīvu sadarbību darba līmenī starp valstu pārstāvjiem un Komisiju.
- (37) Reaģēšana ārkārtas situācijās un rīcības plānošana lielu jūras katastrofu gadījumos kļūs efektīvāka, ja dalībvalstu savstarpējā sadarbība, kā arī dalībvalstu un nozares sadarbība būs sistemātiska un plānota, kā arī ja tiks kopīgoti saderīgi pamatlīdzekļi, tostarp zināšanas. Atbilstīgos gadījumos šādiem nolūkiem būtu jāizmanto arī Savienībā pieejamie līdzekļi un palīdzība, it sevišķi, izmantojot Eiropas Jūras drošības aģentūru un ES Civilās aizsardzības mehānismu.
- (38) Īstenojot šīs regulas prasības, būtu jāņem vērā, ka jūras ūdeņi, uz ko attiecas dalībvalstu suverenitāte vai jurisdikcija, veido Direktīvas 2008/56/EK 4. panta 1. punktā noteikto četru jūras reģionu, proti, Baltijas jūras, Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļas, Vidusjūras un Melnās jūras, neatņemamu daļu. Tādēļ būtu jānostiprina koordinācija ar trešām valstīm saistībā ar suverenitāti vai jurisdikciju attiecībā uz šādu jūras reģionu ūdeņiem. Atbilstīgi ir tādi sadarbības regulējumi kā reģionālās jūras konvencijas, kā noteikts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 10. punktā.
- (39) Attiecībā uz Vidusjūru un saistībā ar šo regulu tiek īstenoti vajadzīgie pasākumi, lai Eiropas Savienība pievienotos Konvencijas par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību (turpmāk — Barselonas konvencija) Protokolam Vidusjūras aizsardzībai pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļi

²⁰ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

izpēte un ekspluatācija (turpmāk — Jūras protokols), kuru apstiprināja ar Padomes Lēmumu 77/585/EEK²¹.

- (40) Īpaša uzmanība ir jāpievērš būtiskajām vides problēmām, kuras saistītas ar Arktikas ūdeņiem, kas ir Kopienai īpaši svarīga kaimiņos esoša jūras vide, lai nodrošinātu Arktikas vides aizsardzību saistībā ar jūras darbībām, tostarp ieguvī.
- (41) Valstu ārējo ārkārtas situāciju plānu pamatā būtu jābūt riska novērtējumiem, kas veikti, lai sagatavotu MHR. Saistītajos, konkrētajai vietai paredzētajos ārkārtas situāciju plānos par negadījumu ierobežošanu būtu jāņem vērā jaunākās riska novērtējuma un kartēšanas pamatnostādnes katastrofu pārvaldībai (Komisijas dienestu darba dokuments, SEC(2010) 1626 galīgā redakcija, 21.12.2010.).
- (42) Lai reakcija ārkārtas situācijās būtu efektīva, operatoram ir nekavējoties jārīkojas un cieši jāsadarbojas ar kompetentajām iestādēm, kas koordinē papildu ārkārtas situāciju reaģēšanas līdzekļu izmantošanu situācijas attīstības gaitā. Tas arī ietver ārkārtas situācijas rūpīgu izmeklēšanu, kas būtu jāsāk nekavējoties, lai nodrošinātu pēc iespējas mazākus būtiskas informācijas un pierādījumu zudumus. Pēc negadījuma kompetentajām iestādēm būtu jā sagatavo atbilstīgi secinājumi un jāveic vajadzīgie pasākumi.
- (43) Lai nodrošinātu šīs regulas prasību efektīvu īstenošanu, būtu jāievieš efektīvas un samērīgas sankcijas.
- (44) Lai pielāgotu ierosinātās obligātās prasības tehnoloģiju un attiecīgo praksi jaunākajai attīstībai, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras grozīt šīs regulas pielikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantā minēto procedūru.
- (45) Tātad, lai novērstu smagus negadījumus saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā un lai ierobežotu to sekas, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu attiecībā uz obligāto pamatprasību noteikšanu saistībā ar šīm darbībām atbilstīgi šajā regulā, jo īpaši tās pielikumos, noteiktajiem principiem. Īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, arī ekspertu līmenī.
- (46) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina, lai attiecīgos dokumentus vienlaicīgi, laikus un pienācīgi nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (47) Papildus ar šo regulu ieviestajiem pasākumiem Komisijai vajadzētu izpētīt citus atbilstīgus līdzekļus, lai uzlabotu iespējas novērst naftas un gāzes nozares negadījumus jūrā un mazināt to sekas.
- (48) Tā kā neviens no pašreizējiem finansiālā nodrošinājuma instrumentiem, tostarp riska apkopošanas pasākumi, nevar risināt ārkārtēju negadījumu visas iespējamās sekas, Komisijai būtu jāveic turpmāka analīze un pētījumi par atbilstīgiem pasākumiem, lai nodrošinātu pienācīgi stingru atbildības režīmu attiecībā uz kaitējumu, kas saistīts ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, un saistītas prasības attiecībā uz finansiālo spēju, tostarp atbilstīgu finansiālā nodrošinājuma instrumentu vai citu pasākumu pieejamību.

²¹ OV L 240, 19.9.1977., 1. lpp.

- (49) Savienības līmenī ir svarīgi tehniskos standartus papildināt ar atbilstīgu tiesisko regulējumu, ko nodrošina produktu drošuma tiesību akti, kuri attiecas uz visām jūras iekārtām Savienības ūdeņos, nevis tikai uz stacionārām ieguves iekārtām. Tāpēc Komisijai būtu jāveic turpmāka analīze attiecībā uz produktu drošuma standartiem, kas piemērojami naftas un gāzes nozares darbībām jūrā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu nosaka obligātās prasības nozarei un valstu iestādēm, kas iesaistītas naftas un gāzes nozares darbībās jūrā, kuras veic pēc atļaujas saņemšanas saskaņā ar Direktīvu 94/22/EK.
2. Šo regulu piemēro visām 2. pantā definētajām naftas un gāzes nozares darbībām jūrā.
3. Šo regulu piemēro visām saistītajām iekārtām, zemūdens iekārtām un savienotajai infrastruktūrai dalībvalstu ūdeņos, tostarp to ekskluzīvajās ekonomikas zonās un to kontinentālajos šelfos Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas (turpmāk — *UNCLOS*) izpratnē.
4. Šīs regulas mērķis ir sekmēt to mērķu sasniegšanu, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā.
5. Šīs regulas noteikumus piemēro, neskarot attiecīgos Savienības tiesību aktus, it sevišķi attiecībā uz darba ņēmēju drošību darbā un arodveselību, īpaši Padomes Direktīvu 89/391/EEK un Direktīvu 92/91/EEK.
6. Šo regulu piemēro, neskarot Direktīvu 85/337/EK, Direktīvu 2008/1/EK un Direktīvu 2003/4/EK.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

1. „pieņemams” — riska atzīšana par pieņemamu tālākajā pakāpē, aiz kuras smaga negadījuma risks nevar būtiski samazināties saistībā ar laika, līdzekļu vai izmaksu papildu ieguldījumu;
2. „apstiprinājums” — kompetentās iestādes rakstisks paziņojums operatoram par tās pozitīviem secinājumiem attiecībā uz operatora būtisku apdraudējumu ziņojumu saskaņā ar šīs regulas prasībām;

3. „atļauja” — atļauja saskaņā ar Direktīvu 94/22/EK;
4. „apvienotās darbības” — darbība, ko veic uz iekārtas, kura nav ieguves iekārta, ar citu iekārtu vai iekārtām, lai īstenotu ar citu(-ām) iekārtu(-ām) saistītus mērķus, un kas tādējādi būtiski ietekmē cilvēku drošības vai vides aizsardzības riskus uz kādas vai visām iekārtām;
5. „darbību sākšana” — laiks, kad iekārta pirmo reizi tiek izmantota darbībām, kam tā ir paredzēta;
6. "kompetentā iestāde" — iestāde, kas ir norīkota saskaņā ar šo regulu un kas atbildīga par savā darbības jomā ietilpstošo pienākumu izpildi;
7. „savienotā infrastruktūra” — jūras aprīkojums, cauruļvads vai cita iekārta virs vai zem ūdens, ko izmanto, lai pārvietotu naftu un gāzi uz citu netālu esošu iekārtu, pārstrādi krastā vai uzglabāšanas iekārtu vai lai naftu pārvietotu un iekrautu transportēšanas tankkuģī;
8. „apstiprināšanas procedūra” — kompetentās iestādes rūpīgs novērtējums attiecībā uz visu būtisko informāciju, kas saistīta ar plānoto naftas un gāzes nozares darbību jūrā, un šo novērtējumu pabeidz ar to, ka kompetentā iestāde apstiprina būtisku apdraudējumu ziņojumu un neceļ iebildumus pret operatoru iesniegtajiem paziņojumiem par urbuma vai apvienotajām darbībām;
9. „aizlieguma zona” — teritorija iekārtas apkārtnē, kuru noteikusi dalībvalsts un kurā ir aizliegtas nesaistītas darbības;
10. „izpētes licence” — dalībvalsts piešķirta atļauja veikt naftas un gāzes izpēti licencētās teritorijas pazemes slānī, bet nevis lai iegūtu naftu un gāzi komerciālos nolūkos;
11. „ārējie ārkārtas situāciju reaģēšanas plāni” — vietējā, valsts vai reģionālā stratēģija, lai novērstu ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā saistīta negadījuma seku saasināšanos vai lai ierobežotu tās, izmantojot visus pieejamos līdzekļus papildus tiem, kas aprakstīti iekšējos ārkārtas situāciju reaģēšanas plānos;
12. „neatkarīgas trešās personas īstenota pārbaude” — konkrētu rakstisku paziņojumu derīguma novērtēšana un apstiprināšana, ko veic fiziska vai juridiska persona, kuru nekontrolē un neietekmē paziņojuma autors;
13. „nozare” — privāti uzņēmumi, kuri ir tieši iesaistīti naftas un gāzes nozares darbībām jūrā saskaņā ar šo regulu vai kuru darbība ir cieši saistīta ar minētajām darbībām;
14. „iekārta” — vai nu ieguves iekārta, vai iekārta, kas nav ieguves iekārta;
15. „iekšējie ārkārtas situāciju reaģēšanas plāni” — atbilstīgi šīs regulas prasībām operatoru sagatavots pārskats par pasākumiem, lai novērstu tādu naftas un gāzes nozares darbību jūrā negadījuma seku saasināšanos vai lai ierobežotu tās, ko veic aizlieguma zonā iekārtas apkārtnē;

16. „licencēta teritorija” — ģeogrāfiska teritorija, uz kuru attiecas atļauja saskaņā ar Direktīvu 94/22/EK;
17. „licences saņēmējs” — persona, kas saņēmusi atļauju veikt jūras darbības saskaņā ar Direktīvu 94/22/EK;
18. „smags negadījums” — ugunsgrēks vai eksplozija, urbuma kontroles būtisks zudums vai ogļūdeņražu būtiska noplūde vidē, iekārtas vai aprīkojuma būtisks bojājums, iekārtas strukturālās integritātes zudums un jebkāds cits notikums, kas saistīts ar piecu vai vairāku tādu cilvēku nāvi vai būtiskiem savainojumiem, kuri atrodas uz iekārtas vai strādā saistībā ar to;
19. „liels apdraudējums” — situācija, kas var izvērsties par smagu negadījumu;
20. „iekārta, kas nav ieguves iekārta” — iekārta, kas nav ieguves iekārta un ko izmanto gan izpētes urbumiem, gan kā atbalsta iekārtu ieguves darbībām;
21. „naftas un gāzes nozares darbības jūrā” — visas darbības, kas saistītas ar naftas un gāzes izpēti ieguves nolūkos vai ar naftas un gāzes pārstrādi jūrā. Tas ietver naftas un gāzes pārvietošanu, izmantojot jūras infrastruktūru, kas savienota ar iekārtu vai zemūdens iekārtu;
22. "operators" — ieguves iekārtas operators vai īpašnieks iekārtai, kas nav ieguves iekārta, kā arī urbuma operators saistībā ar urbuma darbībām; gan uz operatoru, gan licences saņēmēju attiecas definīcija Direktīvas 2004/35/EK 2. panta 6. punktā;
23. „ieguves iekārtas operators” — persona, ko licences saņēmējs norīkojis ieguves iekārtas svarīgāko funkciju pārvaldībai un kontrolei
24. „īpašnieks” — persona, kam ir likumīgas tiesības kontrolēt tādas iekārtas darbību, kura nav ieguves iekārta;
25. "naftas un gāzes ieguve" — naftas un gāzes ieguve komerciālos nolūkos no licencētās teritorijas pazemes slāņa, arī naftas un gāzes pārstrāde un tās pārvietošana, izmantojot savienoto infrastruktūru, ietverot cauruļvadus un struktūras, kā arī urbumu atveres jūras dibenā, un/vai gāzes glabāšana pazemes konstrukcijās, lai atgūtu gāzi;
26. „ieguves iekārta” — iekārta, ko izmanto naftas un gāzes ieguvei ;
27. „ieguves licence” — dalībvalsts piešķirta atļauja iegūt naftu un gāzi; .
28. „sabiedrība” — viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, kā arī — saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi — šo personu asociācijas, organizācijas vai grupas;
29. „attiecīgā iestāde” — (saistībā ar ārkārtas situāciju reaģēšanu jūras negadījuma laikā): dalībvalsts organizācija, kas ir svarīgākā ārkārtas reaģēšanas īstenotāja un kas ir atbildīga par ārkārtas reaģēšanas sākšanu, ja ir noticis negadījums, kurš saistīts ar naftas un gāzes ieguvi jūrā;
30. „risks” — konkrētas ietekmes iespējamība konkrētā laikposmā vai konkrētos apstākļos;

31. „atbilstošs” — pilnībā atbilstīgs konkrētai prasībai vai situācijai, pamatojoties uz objektīvām liecībām un analītisku apliecinājumu, atbilstīgu standartu vai citu risinājumu salīdzinājumu, ko citas iestādes vai nozare izmanto salīdzināmās situācijās;
32. „urbuma darbības” — urbuma izveide izpētes un ieguves nolūkiem, ietverot darbību apturēšanu, urbumu remontu vai izmaiņas, pilnīgu izbeigšanu vai citas darbības, kuras attiecas uz urbumu un kuru rezultātā var notikt šķidrumu nejauša noplūde vai rasties smaga negadījuma risks;
33. „urbuma operators” — persona, ko licences saņēmējs norīkojis urbuma darbību plānošanai un īstenošanai.

II NODAĻA

TĀDU BŪTISKU APDRAUDĒJUMU NOVĒRŠANA, KAS SAISTĪTI AR NAFTAS UN GĀZES NOZARES DARBĪBĀM JŪRĀ

3. pants

Naftas un gāzes nozares darbību jūrā riska pārvaldības vispārīgie principi

1. Operatori īsteno visus atbilstošos pasākumus, lai novērstu smagus negadījumus saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā. Kompetentās iestādes uzrauga, lai operatori nodrošinātu atbilstību šim pienākumam.
2. Operatori nodrošina, ka visi subjekti, ar ko tiek slēgti līgumi konkrētu uzdevumu veikšanai uz attiecīgajām iekārtām, tāpat rīkojas saskaņā ar šajā regulā noteiktajām prasībām, jo īpaši saskaņā ar tās IV un V pielikumu. Operatori netiek atbrīvoti no šajā regulā paredzētās atbildības, ja darbību vai nolaidību, kas izraisījusi vai sekmējusi smagu negadījumu, veica vai pieļāva minētie subjekti vai to personāls.
3. Ja tomēr notiek smags negadījums, operatoriem un kompetentajām iestādēm būtu jāīsteno visi piemērotie pasākumi, lai ierobežotu šā negadījuma sekas uz cilvēku veselību un vidi, kā arī lai pēc iespējas izvairītos no naftas un gāzes ieguves nopietniem pārrāvumiem Savienības teritorijā.
4. Šajā regulā ietvertās naftas un gāzes nozares darbības jūrā īsteno, pamatojoties uz sistēmisku novērtējumu attiecībā uz bīstamu notikumu iespējamību un to sekām, kā arī uz kontroles pasākumu īstenošanu, lai smagu negadījumu riski attiecībā uz cilvēkiem, vidi un jūras pamatlīdzekļiem būtu pieņemami.

4. pants

Drošuma apsvērumi saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā atbilstīgi Direktīvai 94/22/EK

1. Lēmumos par naftas un gāzes nozares darbību jūrā atļaušanu saskaņā ar Direktīvu 94/22/EK ņem vērā pieteikuma iesniedzēja spēju nodrošināt konkrētu minētajā atļaujā iekļautu darbību prasības, kā paredzēts Savienības tiesību aktu attiecīgajos noteikumos, it sevišķi šajā regulā.

2. Novērtējot to subjektu tehnisko un finansiālo spēju, kas iesnieguši pieteikumus atļauju saņemšanai, lai veiktu naftas un gāzes nozares darbības jūrā, it sevišķi atbilstīgi ņem vērā risku, apdraudējumus un citu būtisku informāciju, kura saistīta ar konkrēto teritoriju un izpētes un ieguves darbību attiecīgo stadiju, kā arī pieteikumu iesniedzēju finansiālās iespējas, tostarp finansiālo nodrošinājumu un spēju uzņemties atbildību, kas varētu izrietēt no konkrētajām naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, īpaši atbildību par vides kaitējumiem.
3. Atļaujas par naftas un gāzes izpētes darbībām jūrā un par naftas un gāzes ieguves darbībām jūrā piešķir atsevišķi.
4. Saskaņā ar Direktīvu 94/22/EK iestādes, kas izdod licences — novērtējot to subjektu tehnisko un finansiālo spēju, kuri iesnieguši pieteikumus atļaujas saņemšanai, lai veiktu naftas un gāzes nozares darbības jūrā —, ņem vērā riskus, apdraudējumus un citu būtisku informāciju, kas saistīta ar attiecīgo atrašanās vietu un izpētes un ieguves darbību konkrēto posmu.

5. pants

Sabiedrības dalība licenču izdošanas procedūrās

1. Dalībvalstis savā jurisdikcijā nodrošina, ka sabiedrībai laikus dod reālas iespējas piedalīties licenču izdošanas procedūrās saskaņā ar šīs regulas I pielikuma prasībām. Procedūras ir noteiktas Direktīvas 2003/35/EK II pielikumā.
2. Dalībvalstis var paredzēt sīkāk izstrādātus noteikumus attiecībā uz sabiedrības informēšanu un konsultācijām ar iesaistītajām personām.
3. Sabiedrības dalību organizē tā, lai nodrošinātu, ka informācijas atklāšana un sabiedrības dalība neapdraud naftas un gāzes jūras iekārtu un to darbības drošumu un drošību.

6. pants

Naftas un gāzes nozares darbību jūrā atļaušana licencētā teritorijā

1. Iekārtas izmanto tikai licencētās teritorijās, un to dara licenču saņēmēji vai subjekti, ar kuriem licenču saņēmēji ir noslēguši līgumus un kurus tie ir norīkojuši šādam nolūkam, saņemot dalībvalstu apstiprinājumu.
2. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka licences saņēmēja norīkotā persona ir nekompetenta, lai būtu iekārtas vai urbuma operators, licences saņēmējs tiek par to informēts un uzņemas visu atbildību, kāda šajā regulā ir paredzēta operatoram.
3. Ar 1. punktā noteiktajām iekārtām darbu nevar sākt vai turpināt, neiesniedzot būtisku apdraudējumu ziņojumu saskaņā ar 10. un 11. pantā paredzētajiem nosacījumiem un termiņiem un nesaņemot kompetentās iestādes apstiprinājumu atbilstīgi šai regulai.
4. Urbuma un apvienotās darbības nedrīkst sākt, ja būtisku apdraudējumu ziņojums attiecībā uz iekārtu nav pieņemts atbilstīgi šā panta 3. punktam. Turklāt darbības nedrīkst sākt un īstenot, ja kompetentajai iestādei nav iesniegts paziņojums par urbuma vai apvienotajām darbībām atbilstīgi 13. un 14. pantā paredzētajiem

nosacījumiem un termiņiem vai ja kompetentā iestāde ir izteikusi iebildumus par paziņojuma saturu.

7. pants

Atbildība par vides kaitējumu

1. Licences saņēmējs ir atbildīgs par tāda vides kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu saskaņā ar Direktīvu 2004/35/EK, ko izraisījušas naftas un gāzes nozares darbības jūrā, kuras īsteno licences saņēmējs vai subjekts, kas piedalās naftas un gāzes nozares darbībās jūrā uz līguma pamata ar licences saņēmēju. Darbību apstiprināšanas procedūra saskaņā ar šo regulu neskar licences saņēmēja atbildību.

8. pants

Valsts kompetentā iestāde

1. Dalībvalstis, kuru jurisdikcijā tiek veiktas naftas un gāzes nozares darbības jūrā, norīko kompetento iestādi, kas ir atbildīga par šajā regulā noteikto pienākumu īstenošanu.
2. Saskaņā ar 1. punktu norīkotās kompetentās iestādes ir atbildīgas par šādu uzdevumu īstenošanu:
 - a) būtisku apdraudējumu ziņojumu novērtēšana un apstiprināšana, konstrukciju paziņojumu novērtēšana, urbuma vai apvienoto darbību paziņojumu novērtēšana, kā arī citu tai iesniegto dokumentu novērtēšana;
 - b) pārbaužu veikšana, izmeklēšanas un izpildes nodrošināšana;
 - c) ziņojumu sagatavošana saskaņā ar šo regulu.
3. Kompetentā iestāde tiek organizēta saskaņā ar 19. panta noteikumiem, lai nodrošinātu iespējami pretrunīgu uzdevumu neatkarīgu izpildi, zināšanas un vispārēju efektivitāti saistībā ar naftas un gāzes nozares darbību jūrā reglamentēšanu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes rīcībā ir pietiekami līdzekļi, lai īstenotu tās uzdevumus saskaņā ar šo regulu.
5. Kompetentā iestāde cenšas sagatavot un īstenot koordinētas vai kopējas procedūras, kas vajadzīgas, lai uzņemtos savas funkcijas saskaņā ar šo regulu un prasības saskaņā ar citiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem. Ja kompetento iestādi veido vairākas aģentūras, tām jāizvairās no regulatīvo funkciju dublēšanās.

III NODAĻA

SAGATAVOŠANĀS NAFTAS UN GĀZES NOZARES DARBĪBĀM JŪRĀ UN TO ĪSTENOŠANA, PAMATOJOTIES UZ RISKĀ NOVĒRTĒJUMU

9. pants *Jūras iekārtu darbības nosacījumi*

1. Saskaņā ar 39. panta pārejas noteikumiem ieguves iekārtas vai iekārtas, kas nav ieguves iekārta, operators kompetentajai iestādei iesniedz šādus dokumentus:
 - a) plānotas ieguves iekārtas gadījumā — konstrukcijas paziņojumu saskaņā ar II pielikuma 1. daļu;
 - b) būtisku apdraudējumu ziņojumu, kurā ietverti 10. vai 11. pantā noteiktie dati;
 - c) iekšējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu saskaņā ar 12. pantu, kurš integrēts būtisku apdraudējumu ziņojumā;
 - d) pārskatu par uzņēmuma smagu negadījumu novēršanas politiku saskaņā ar 18. pantu, kurš integrēts būtisku apdraudējumu ziņojumā.
2. Kompetentā iestāde konstrukcijas paziņojumu saņem ne vēlāk kā 24 nedēļas pirms būtisku apdraudējumu ziņojuma par plānoto darbību paredzētās iesniegšanas.
3. Būtisku apdraudējumu ziņojumu kompetentajai iestādei nosūta termiņā, ko noteikusi kompetentā iestāde, un ne vēlāk kā 12 nedēļas pirms plānotās darbību sākšanas.

10. pants *Ieguves iekārtas būtisku apdraudējumu ziņojums*

1. Ieguves iekārtas būtisku apdraudējumu ziņojumā ietver II pielikuma 2. un 5. daļā noteiktos datus.
2. Ieguves iekārtas būtisku apdraudējumu ziņojumu var sagatavot attiecībā uz iekārtu grupu, saņemot kompetentās iestādes piekrišanu.
3. Ja ieguves iekārtai veic būtiskas izmaiņas vai ja to ir paredzēts demontēt, ieguves iekārtas būtisku apdraudējumu ziņojumu groza saskaņā ar II pielikuma 6. daļu un iesniedz kompetentajai iestādei.
4. Ja ir vajadzīga papildu informācija, pirms var apstiprināt būtisku apdraudējumu ziņojumu, kompetentā iestāde pieprasa papildu informāciju vai izmaiņas iesniegtajos dokumentos.
5. Grozīto ieguves iekārtas būtisku apdraudējumu ziņojumu saskaņā ar 3. punktu iesniedz kompetentajai iestādei termiņā, ko noteikusi kompetentā iestāde, un ne vēlāk kā 6 nedēļas pirms plānoto darbu sākšanas. Plānotos darbus nesāk, pirms kompetentā iestāde nav apstiprinājusi ieguves iekārtas būtisku apdraudējumu ziņojumu.

6. Operators periodiski — vismaz reizi 5 gados vai biežāk, ja to prasa kompetentā iestāde, — pārskata ieguves iekārtas būtisku apdraudējumu ziņojumu un paziņo kompetentajai iestādei pārskata rezultātus.

11. pants

Iekārtas, kas nav ieguves iekārta, būtisku apdraudējumu ziņojums

1. Iekārtas, kas nav ieguves iekārta, būtisku apdraudējumu ziņojumā ietver II pielikuma 3. un 5. daļā noteiktos datus.
2. Ja iekārtai, kas nav ieguves iekārta, veic būtiskas izmaiņas vai ja to ir paredzēts demontēt, šo iekārtas, kas nav ieguves iekārta, būtisku apdraudējumu ziņojumu groza saskaņā ar II pielikuma 6. daļu (izņemot 4. punktu) un iesniedz kompetentajai iestādei.
3. Attiecībā uz stacionāru iekārtu, kas nav ieguves iekārta, grozīto būtisku apdraudējumu ziņojumu saskaņā ar 2. punktu iesniedz kompetentajai iestādei termiņā, ko noteikusi kompetentā iestāde, un ne vēlāk kā 2 nedēļas pirms plānoto darbu sākšanas. Plānotos darbus nesāk, pirms kompetentā iestāde nav apstiprinājusi grozīto iekārtas, kas nav ieguves iekārta, būtisku apdraudējumu ziņojumu.
4. Attiecībā uz mobilu iekārtu, kas nav ieguves iekārta, grozīto būtisku apdraudējumu ziņojumu saskaņā ar 2. punktu iesniedz kompetentajai iestādei termiņā, ko noteikusi kompetentā iestāde, un noteikti ne vēlāk kā 2 nedēļas pirms iekārtas darbību plānotās sākšanas. Iekārtu nedrīkst izmantot, pirms kompetentā iestāde nav apstiprinājusi grozīto iekārtas, kas nav ieguves iekārta, būtisku apdraudējumu ziņojumu.
5. Ja ir vajadzīga papildu informācija, pirms var apstiprināt būtisku apdraudējumu ziņojumu, kompetentā iestāde pieprasa papildu informāciju vai izmaiņas iesniegtajos dokumentos.
6. Operators periodiski — vismaz reizi 5 gados vai biežāk, ja to prasa kompetentā iestāde, — pārskata iekārtas, kas nav ieguves iekārta, būtisku apdraudējumu ziņojumu. Pārskata rezultātus paziņo kompetentajai iestādei.

12. pants

Iekšējie ārkārtas situāciju reaģēšanas plāni

1. Operatori sagatavo iekšējos ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus, ņemot vērā smagu negadījumu risku novērtējumus, kas īstenoti jaunākā būtisku apdraudējumu ziņojuma sagatavošanas laikā. Ja urbums tiek veidots no mobilas iekārtas, kas nav ieguves iekārta, ar urbuma paziņojumu saistītais riska novērtējums jāietver iekārtas ārkārtas situāciju reaģēšanas plānā.
2. Ieguves iekārtu un iekārtu, kas nav ieguves iekārtas, iekšējos ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus iesniedz kompetentajai iestādei kopā ar būtisku apdraudējumu ziņojumu.
3. Ja ar iekārtām, kas nav ieguves iekārtas, veic urbuma darbības un ja iekšējais ārkārtas situāciju reaģēšanas plāns tiek grozīts urbuma atrašanās vietas konkrētu iezīmju dēļ,

kompetentā iestāde ir jāinformē par iekšējā ārkārtas situāciju reaģēšanas plāna minēto grozījumu, kad tiek iesniegts urbuma paziņojums.

13. pants Urbuma darbību paziņošana

1. Ne vēlāk kā 21 dienu pirms urbuma darbības sākšanas urbuma operators kompetentajai iestādei nosūta paziņojumu, ietverot tajā datus par urbuma konstrukciju un par tā darbību saskaņā ar II pielikuma 4. daļas prasībām.
2. Kompetentā iestāde izskata paziņojumu un īsteno rīcību, ko tā uzskata par vajadzīgu, pirms varētu tikt sāktas urbumu darbības.
3. Urbuma operators nekavējoties informē kompetento iestādi par būtiskām izmaiņām urbuma paziņojuma datos un vienlaikus informē neatkarīgo urbuma inspektoru saskaņā ar 15. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

14. pants Apvienoto darbību paziņošana

1. Tādas iekārtas operators, ko paredzēts iesaistīt apvienotā darbībā, kompetentajai iestādei nosūta paziņojumu, kurā ietverti dati par apvienoto darbību saskaņā ar II pielikuma 7. daļas prasībām. Attiecīgo iekārtu operatori var vienoties, ka apvienoto darbību paziņojumu sagatavo viens no viņiem visu pārējo vārdā. Paziņojumu iesniedz ne vēlāk kā 21 dienu iepriekš, pirms sāk apvienotās darbības.
2. Kompetentā iestāde izskata paziņojumu un īsteno rīcību, ko tā uzskata par vajadzīgu, pirms varētu tikt sāktas apvienotās darbības.
3. Operators, kas sagatavoja paziņojumu, nekavējoties informē kompetento iestādi par minēto datu būtiskām izmaiņām.

15. pants Neatkarīgas trešās personas īstenota pārbaude

1. Operatori izstrādā neatkarīgas trešās personas īstenotas pārbaudes shēmu un urbuma pārbaudes shēmu, kā arī apraksta šīs shēmas savā smagu negadījumu politikā, kas integrēta būtisku apdraudējumu ziņojumā atbilstīgi 18. pantam.
2. Neatkarīgas trešās personas pārbaudes veicēja izvēle un neatkarīgas trešās personas īstenotas pārbaudes shēmas, kā arī urbuma neatkarīgas pārbaudes shēmas izstrāde atbilst kritērijiem II pielikuma 5. daļā.
3. Neatkarīgas trešās personas īstenotas pārbaudes shēmu saistībā ar ieguves iekārtām un iekārtām, kas nav ieguves iekārtas, izstrādā:
 - a) attiecībā uz iekārtām, lai nodrošinātu neatkarīgu apliecinājumu, ka konkrētās sistēmas un būtiski drošuma aspekti, kas noteikti riska novērtējumos, kā arī iekārtas drošuma pārvaldības sistēma ir atbilstoši un atjaunināti un ka būtisku

apdraudējumu kontroles sistēmas pārbažu un testēšanas grafiks ir atbilstošs, atjaunināts un darbojas saskaņā ar plānoto;

- b) attiecībā uz urbumu plāniem ar mērķi sniegt neatkarīgu nodrošinājumu, ka urbuma konstrukcija un urbuma kontroles pasākumi ir atbilstoši plānotajiem urbuma apstākļiem un tiek uzturēti kā pamats, ja urbuma konstrukcijā jebkādu iemeslu dēļ tiktu veiktas izmaiņas.
- 4. Operatori nodrošina, ka neatkarīgas trešās personas īstenotas pārbaudes shēmas rezultāti saskaņā ar šā panta 3. punkta a) apakšpunktu ir pieejami kompetentajai iestādei pēc tās pieprasījuma.
- 5. Operatori nodrošina, ka urbuma neatkarīga inspektora konstatējumi un komentāri saskaņā ar šā panta 3. punkta b) apakšpunktu ir ietverti urbuma paziņojumā atbilstīgi 13. pantam.
- 6. Attiecībā uz ieguves iekārtām pārbaudes shēmu ievieš, pirms kompetentajai iestādei iesniedz būtisku apdraudējumu ziņojumu. Attiecībā uz iekārtu, kas nav ieguves iekārta, shēmu ievieš, pirms iekārtu, kas nav ieguves iekārta, sāk izmantot konkrētā darbībā.
- 7. Iekārtas, kas nav ieguves iekārtas un ko izmanto Savienības ūdeņos, atbilst attiecīgo starptautisko konvenciju prasībām, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Regulā (EK) Nr. 391/2009/EK²², vai līdzvērtīgiem standartiem, kuri noteikti Kodeksā par kuģu konstrukciju un mobilajām jūras urbšanas iekārtām (2009. gads, MODU kodekss). Tās sertificē organizācija, ko Savienība ir atzinusi saskaņā ar iepriekš minēto regulu.

16. pants

Pilnvaras aizliegt darbības

- 1. Kompetentā iestāde aizliedz izmantot vai sākt izmantot iekārtas vai to daļas, ja uzskata, ka operatora ierosinātajiem pasākumiem smagu negadījumu novēršanai un to seku mazināšanai saskaņā ar 10., 11., 13. un 14. pantu ir būtiski trūkumi.
- 2. Ja būtisku apdraudējumu ziņojumu atbilstīgi 10. un 11. pantam vai ja paziņojumu atbilstīgi 13. un 14. pantam neiesniedz laikus, kompetentā iestāde var — ārkārtas situācijās un tad, kad tā uzskata, ka netiek apdraudēta drošība un vides aizsardzība, — piekrist samazināt būtisku apdraudējumu ziņojuma vai paziņojuma iesniegšanas periodu.
- 3. Kompetentā iestāde pieprasa, lai operators īsteno atbilstošus papildu pasākumus, kurus kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgiem, lai atjaunotu atbilstību 3. panta 1. punktam.
- 4. Kompetentā iestāde aizliedz izmantot iekārtu vai tās daļu, ja pārbaudes rezultāti, būtisku apdraudējumu ziņojuma periodisks pārskats atbilstīgi 10. un 11. pantam vai

²² OV L 131, 28.5.2009., 11. lpp.

izmaiņas paziņojumā atbilstīgi 13. un 14. pantam liecina, ka nav nodrošinātas šīs regulas prasības vai ka pastāv pamatotas bažas par darbību vai iekārtu drošumu.

17. pants
Pārrobežu ietekme

1. Ja dalībvalsts uzskata, ka urbuma darbības vai iekārtas darbības var būtiski negatīvi ietekmēt citas dalībvalsts ūdeņus, ja notiktu negadījums, vai ja dalībvalsts, kas var tikt būtiski ietekmēta, to pieprasa, dalībvalsts, kuras jurisdikcijā minētās darbības notiks, skartajai dalībvalstij nosūta attiecīgo informāciju un cenšas pieņemt kopējus preventīvus pasākumus, lai novērstu kaitējumu.
2. Šā panta 1. punkta piemērošana neskar citus attiecīgos Eiropas Savienības tiesību aktu noteikumus, jo īpaši tos, kas paredzēti Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu²³ un Konvencijā par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā.

IV NODAĻA
LABĀKĀ PRAKSE BŪTISKU APDRAUDĒJUMU KONTROLĒŠANAI

18. pants
Operatoru pasākumi, lai novērstu smagus negadījumus

1. Operatori sagatavo dokumentu, kurā izklāsta savu smagu negadījumu novēršanas politiku, un nodrošina, ka to īsteno saistībā ar visām to jūras darbībām, tostarp paredzot atbilstīgus uzraudzības pasākumus, lai nodrošinātu politikas efektivitāti.
2. Šā panta 1. punktā paredzēto dokumentu kompetentajām iestādēm iesniedz kā daļu no būtisku apdraudējumu ziņojuma atbilstīgi 10. un 11. pantam vai kopā ar paziņojumu par urbuma darbībām atbilstīgi 13. pantam.
3. Operatori izklāsta savus organizatoriskos pasākumus drošuma pārvaldības sistēmā, lai kontrolētu smagu negadījumu riskus, tostarp pasākumus, lai sagatavotu un iesniegtu būtisku apdraudējumu ziņojumus un urbumu paziņojumus saskaņā ar 10., 11. un 13. pantu, kā arī savas shēmas par neatkarīgas trešās personas īstenošanu pārbaudi attiecībā uz to būtisku apdraudējumu kontroles pasākumiem atbilstīgi 15. pantam un II pielikuma 5. daļai.
4. Politiku un drošuma pārvaldības sistēmas sagatavo saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām prasībām, un tiek skaidri norādīts operatora primārais pienākums kontrolēt būtisku apdraudējumu riskus, kas izriet no tā darbībām.
5. Operatori nosaka un saskaņā ar 27. pantu regulāri apspriež ar attiecīgo dalībvalstu pārstāvjiem nozares prioritātes saistībā ar standartu un pamatnostādņu sagatavošanu un/vai pārskatīšanu, lai piemērotu labāko praksi smagu jūras negadījumu risku

²³ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.

kontrolēšanai jūras darbību izstrādes un pilna cikla laikā, un operatoriem vajadzētu ievērot vismaz IV pielikumā izklāstītos nosacījumus.

6. Savienībā reģistrēti licenču saņēmēji, operatori un lieli darbuzņēmēji cenšas īstenot savas naftas un gāzes nozares darbības jūrā ārpus Savienības saskaņā ar šajā regulā noteiktajiem principiem.

19. pants

Kompetentajām iestādēm piemērotās prasības

1. Kompetentā iestāde īsteno atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu savu neatkarību no interešu konfliktiem starp drošuma un vides aizsardzības reglamentēšanu un ar dalībvalsts ekonomikas attīstību saistītām funkcijām, it sevišķi naftas un gāzes nozares darbību jūrā licencēšanu un saistīto ieņēmumu politiku un iekasēšanu.
2. Kompetentā iestāde skaidri norāda savu atbildības jomu un funkcijas, lai sev nepiemērotu primāro pienākumu kontrolēt būtisku apdraudējumu riskus saskaņā ar 18. panta 3. punktu.
3. Kompetentā iestāde izstrādā politiku attiecībā uz būtisku apdraudējumu ziņojumu un paziņojumu, ko iesniedz saskaņā ar 10., 11., 13. un 14. pantu, rūpīgu novērtēšanu, izmeklēšanu un izpildi saistībā ar naftas un gāzes nozares darbību jūrā lieliem apdraudējumiem savā jurisdikcijā.
4. Kompetentā iestāde savas organizatoriskās un darbības procedūras pamato uz III pielikumā izklāstītajiem principiem.

20. pants

Atbilstības nodrošināšana smagu negadījumu novēršanas tiesiskajam regulējumam

1. Operatori ievēro šo regulu, kā arī pasākumus, kas noteikti ieguves iekārtu un iekārtu, kuras nav ieguves iekārtas, būtisku apdraudējumu ziņojumā un plānos, kas minēti urbuma un apvienoto darbību paziņojumā, kurš sagatavots saskaņā ar 10., 11., 13. un 14. pantu.
2. Ja neatbilstība 1. panta noteikumiem tūlītēji apdraud cilvēku veselību vai var radīt tūlītēju būtiski negatīvu ietekmi uz drošumu un/vai vidi, operators aptur iekārtas vai tās attiecīgās daļas darbību, līdz tiek atjaunota atbilstība.
3. Ja tiek īstenoti šā panta 2. punktā minētie pasākumi, operators nekavējoties atbilstīgi informē kompetento iestādi.
4. Kompetentā iestāde izstrādā gada plānus, lai efektīvi uzraudzītu darbības, kas rada būtisku apdraudējumu, tostarp pārbaudes, pamatojoties uz risku un pievēršot īpašu uzmanību un pārbaudot atbilstību dokumentiem, kuri tai iesniegti saskaņā ar 9. pantu, kā arī uzrauga to efektivitāti un īsteno visus vajadzīgos pasākumus, lai uzlabotu to efektivitāti.

21. pants
Anonīmi ziņojumi par drošuma problēmām

1. Kompetentās iestādes izstrādā procedūras, lai nodrošinātu iespēju iesniegt anonīmus ziņojumus par drošuma un/vai vides problēmām, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā. Kompetentās iestādes arī izstrādā procedūras, lai izmeklētu šos ziņojumus, saglabājot iesaistīto personu anonimitāti.
2. Operatori savus darbiniekus un attiecīgo darbuzņēmēju darbiniekus informē par valsts pasākumiem atbilstīgi 1. punktam, kā arī nodrošina, ka atsauces uz anonīmajiem ziņojumiem tiek iekļautas attiecīgajās apmācībās un paziņojumos.

V NODAĻA
PĀRREDZAMĪBA UN INFORMĀCIJAS KOPĪGOŠANA

22. pants
Informācijas kopīgošana

1. Operatori un kompetentās iestādes kopīgo vismaz VI pielikumā izklāstīto informāciju.
2. Komisija, pieņemot īstenošanas aktu, nosaka kopēju formātu datu sniegšanai un kopīgojamās informācijas datus. Šo īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantā minēto konsultēšanās procedūru.
3. Dalībvalstis uztur atjauninātus datus par ārkārtas situāciju reaģēšanas līdzekļiem, kas gan valsts, gan privātiem subjektiem ir pieejami to jurisdikcijā. Šie dati ir pieejami citām dalībvalstīm vai potenciāli skartām trešām valstīm, kā arī Komisijai.

23. pants
Pārredzamība

1. Informācija, kas paredzēta VI pielikumā, ir publiski pieejama, un nav vajadzības iesniegt pieprasījumu saskaņā ar Savienības tiesību aktu piemērojamiem noteikumiem attiecībā uz vides informāciju.
2. Komisija, pieņemot īstenošanas pasākumu, arī nosaka kopēju formātu informācijas publicēšanai, kas nodrošina datu ērtu pārrobežu salīdzinājumu. Šo īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantā minēto konsultēšanās procedūru. Lai gan kopējais formāts informācijas publicēšanai ir pieejams sabiedrībai, to izstrādā, lai nodrošinātu iespēju uzticami salīdzināt valstu darbības un regulatīvās prakses atbilstīgi šim pantam un 24. pantam.
3. Publicējot valstu ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus saskaņā ar 30. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka atklātā informācija nerada risku jūras naftas un gāzes iekārtu drošībai un drošumam un to ekspluatācijai.

24. pants

Ziņojumi par naftas un gāzes nozares darbību jūrā ietekmi uz drošumu un vidi

1. Dalībvalstis sagatavo gada ziņojumu par:
 - a) to jurisdikcijā esošu iekārtu skaitu, vecumu un atrašanās vietām;
 - b) veikto pārbaužu un izmeklēšanu, kā arī izpildes darbību un izvirzīto apsūdzību skaitu un veidu;
 - c) negadījumu datiem saskaņā ar kopējo ziņojumu sniegšanas sistēmu atbilstīgi 22. pantam;
 - d) būtiskām izmaiņām jūras tiesiskajā regulējumā;
 - e) naftas un gāzes nozares darbību jūrā drošuma un vides rezultātiem savā jurisdikcijā.
2. Dalībvalstis norīko iestādi, kas ir atbildīga par informācijas apmaiņu saskaņā ar 22. pantu un par informācijas publicēšanu saskaņā ar 23. pantu, kā arī atbilstīgi informē Komisiju.
3. Reizi divos gados Komisija publicē ziņojumus par jūras darbību drošumu Savienībā, pamatojoties uz informāciju, ko tai sniegušas dalībvalstis un Eiropas Jūras drošības aģentūra. Komisijai šo uzdevumu palīdz īstenot attiecīgās dalībvalstis saskaņā ar 26. pantu.

25. pants

Izmeklēšana pēc smaga negadījuma

1. Tūlīt pēc smaga negadījuma operators kompetentajai iestādei sniedz attiecīgo informāciju, iekļaujot arī informāciju par negadījuma apstākļiem un tā sekām.
2. Dalībvalstis veic rūpīgu izmeklēšanu attiecībā uz smagiem negadījumiem, kas saistīti ar būtiskiem kaitējumiem (cilvēkiem un videi) vai kas saistīti ar pamatlīdzekļu būtiskiem zaudējumiem. Izmeklēšanas ziņojumā ietver novērtējumu attiecībā uz kompetentās iestādes noteiktā regulējuma efektivitāti saistībā ar attiecīgo iekārtu pirms negadījuma, kā arī ieteikumus, lai ieviestu atbilstīgas izmaiņas attiecīgajās regulatīvajās praksēs, ja tādas ir vajadzīgas.
3. Saskaņā ar šā panta 2. punktu sagatavotā izmeklēšanas ziņojuma kopsavilkumu iesniedz Komisijai pēc izmeklēšanas vai pēc tiesvedības pabeigšanas — atkarībā no tā, kas notiek vēlāk. Ziņojuma īpaša redakcija, kurā ņemti vērā varbūtējie juridiskie ierobežojumi, ir publiski pieejama saistībā ar 22. un 23. pantu.
4. Pēc saskaņā ar 2. punktu veiktās izmeklēšanas kompetentā iestāde īsteno izmeklēšanas ieteikumus atbilstoši savām pilnvarām.

26. pants
Konfidencialitāte

1. Kompetentās iestādes saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju dara pieejamu visām fiziskām vai juridiskām personām, kas to pieprasa.
2. Informācijas pieprasījumus, ko kompetentā iestāde saņem saskaņā ar šo regulu, var noraidīt, ja ir atbilstība nosacījumiem, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK²⁴ 4. panta 2. punktā.
3. Saskaņā ar 2. punktu vai lai nodrošinātu sabiedrības dalību saskaņā ar 5. pantu, operators kompetentajai iestādei iesniedz un dara publiski pieejamu dokumenta redakciju, kas neietver konfidenciālu informāciju.

IV NODAĻA
KOORDINĀCIJA UN SADARBĪBA

27. pants
Dalībvalstu sadarbība

1. Kompetentās iestādes regulāri nodrošina savstarpēju zināšanu, informācijas un pieredzes apmaiņu un iesaistās apspriedēs ar nozari, citām ieinteresētajām personām un Komisiju saistībā ar attiecīgo valstu un Savienības tiesisko regulējumu piemērošanu.
2. Informācija, kuras apmaiņa notiek saskaņā ar 1. punktu, attiecas it sevišķi uz riska novērtējuma pasākumu darbību, negadījumu novēršanu, atbilstības pārbaudēm un ārkārtas situāciju reaģēšanu saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā Savienības teritorijā, kā arī — attiecīgā gadījumā — aiz tās robežām.
3. Jānosaka skaidras prioritātes un procedūras, lai sagatavotu un atjauninātu norādes ar mērķi noteikt un veicināt labāko praksi īstenošanu 2. punktā paredzētajās jomās.
4. Dalībvalsts var pieprasīt citu informācijas apmaiņā atbilstīgi 1. punktam iesaistīto dalībvalstu viedokli par citas dalībvalsts lēmumu, kam ir potenciāli negatīva pārrobežu ietekme.

28. pants
Koordinēta pieeja attiecībā uz drošumu blakus esošos reģionos un uz starptautiskām darbībām

1. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, veicina sadarbību ar trešām valstīm, kas īsteno naftas un gāzes nozares darbības jūrā tajos pašos jūras reģionos, kuros šīs darbības īsteno dalībvalstis, attiecīgā gadījumā arī reģionālo jūras konvenciju kontekstā.

²⁴ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

2. Komisija novērtē naftas un gāzes nozares darbību drošumu trešo valstu ūdeņos, kas atrodas blakus dalībvalstu ūdeņiem, un atbalsta koordinētu pieeju attiecībā uz savstarpēju pieredzes apmaiņu, kā arī preventīviem pasākumiem un reģionālu ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu veicināšanu.
3. Komisija starptautiskā līmenī sekmē naftas un gāzes nozares darbību jūrā augstus standartus ar atbilstīgu pasaules un reģionālo forumu starpniecību, tostarp ar tādu forumu starpniecību, kas attiecas uz Arktikas ūdeņiem.

VII NODAĻA

SAGATAVOTĪBA ĀRKĀRTAS SITUĀCIJĀM UN REAĢĒŠANA

29. pants

Prasības attiecībā uz iekšējiem ārkārtas situāciju reaģēšanas plāniem

1. Operatori izstrādā iekšējos ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus, lai:
 - a) tos sāktu īstenot ar mērķi sākuma stadijā ierobežot smagu negadījumu uz iekārtas vai aizlieguma zonā, ko dalībvalsts noteikusi ap iekārtas perimetru, vai saistībā ar zemūdens urbumu atverēm;
 - b) tos sāktu īstenot saskaņoti kopā ar ārējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu, ja negadījums ir izvērsies tālāk un vairs neskar tikai iekārtu.
2. Operators vienmēr nodrošina, ka tā rīcībā ir aprīkojums un zināšanas, kas attiecas uz plānu, un vajadzības gadījumā to kopīgo ar dalībvalsti, īstenojot ārējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu.
3. Iekšējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu izstrādā saskaņā ar V pielikuma noteikumiem un atjaunina atbilstīgi jebkādām izmaiņām būtisku apdraudējumu riska novērtējumā urbuma plānā vai būtisku apdraudējumu ziņojumā. Par šādiem atjauninājumiem informē iestādi, kas atbildīga par ārējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu sagatavošanu konkrētajai teritorijai.
4. Iekšējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu integrē kopā ar citiem noteikumiem, kas saistīti ar darbinieku aizsardzību un glābšanu no negadījumā cietušas iekārtas, lai nodrošinātu labas izdzīvošanas izredzes.
5. Operators periodiski testē iekšējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu efektivitāti.

30. pants

Ārējie ārkārtas situāciju reaģēšanas plāni un sagatavotība ārkārtas situācijām

1. Dalībvalstis sagatavo ārējos ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus, kas ietver visas naftas un gāzes jūras iekārtas un potenciāli skartās teritorijas to jurisdikcijā.
2. Ārējos ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus sagatavo, sadarbojoties ar attiecīgajiem operatoriem un — atbilstīgā gadījumā — ar licenču saņēmējiem, kā arī saskaņo ar to iekārtu iekšējiem ārkārtas situāciju reaģēšanas plāniem, kas izvietotas vai ko

paredzēts izvietot konkrētajā teritorijā. Jāņem vērā visi iekšējo plānu atjauninājumi, par kuriem paziņojuši operatori.

3. Ārējos ārkārtas situāciju reaģēšanas plānus sagatavo saskaņā ar I un V pielikuma noteikumiem, dara pieejamus Komisijai un atbilstīgi arī sabiedrībai.
4. Dalībvalstis īsteno visus atbilstošos pasākumus, lai panāktu reaģēšanas aprīkojuma un zināšanu augstu atbilstības un savstarpējās izmantojamības līmeni starp visām ģeogrāfiskā reģiona dalībvalstīm, kā arī — atbilstīgā gadījumā — citām valstīm. Dalībvalstis mudina nozari izveidot saderīgus reaģēšanas instrumentus, ņemot vērā šo punktu.
5. Īstenojot šā panta 4. punkta noteikumus, operatori sadarbojas ar dalībvalstīm.
6. Dalībvalstis uztur atjauninātus datus par ārkārtas situāciju reaģēšanas līdzekļiem, kas gan valsts, gan privātiem subjektiem ir pieejami to teritorijā vai jurisdikcijā. Šie dati ir pieejami citām dalībvalstīm un — uz abpusēja pamata — kaimiņos esošām trešām valstīm, kā arī Komisijai.
7. Dalībvalstis un operatori regulāri testē savu gatavību efektīvi reaģēt uz naftas un gāzes ieguves negadījumiem jūrā.

31. pants

Reaģēšana ārkārtas situācijās

1. Operators nekavējoties informē attiecīgās iestādes par smagu negadījumu vai par situāciju, kas saistīta ar smaga negadījuma tūlītēju risku. Vajadzības gadījumā attiecīgās iestādes palīdz konkrētajam operatoram, lai novērstu riska vai negadījuma saasināšanos.
2. Ja ir noticis negadījums, attiecīgās iestādes, sadarbojoties ar iesaistītajiem operatoriem, īsteno visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nelaimes gadījuma saasināšanos un mazinātu tā sekas.
3. Ja ir noticis smags negadījums, kas pārsniedz valsts reaģēšanas spējas, skartā dalībvalsts var pieprasīt papildu palīdzību no dalībvalstīm *un Eiropas Jūras drošības aģentūras* ar ES Civilās aizsardzības mehānisma starpniecību, kurš izveidots ar Padomes Lēmumu 2007/779/EK.
4. Ārkārtas situāciju reaģēšanas gaitā dalībvalsts apkopo informāciju, kas vajadzīga, lai veiktu negadījuma pilnīgu analīzi.

32. pants

Pārrobežu sagatavotība ārkārtas situācijām un reaģēšana

1. Ja ir paredzama naftas un gāzes ieguves negadījumu jūrā pārrobežu ietekme, dalībvalstis nodrošina informācijas pieejamību Komisijai un potenciāli skartajām dalībvalstīm vai — uz abpusēja pamata — trešām valstīm, kā arī ņem vērā konstatētos riskus, sagatavojot ārējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu. Attiecīgās

dalībvalstis koordinē savus ārkārtas situāciju plānus, lai veicinātu kopīgu reaģēšanu uz negadījumu.

2. Dalībvalstis koordinē pasākumus, kas attiecas uz teritorijām ārpus Savienības robežām, lai novērstu naftas un gāzes nozares darbību jūrā iespējamu negatīvu ietekmi.
3. Dalībvalstis regulāri testē savu gatavību efektīvi reaģēt uz negadījumiem, sadarbojoties ar potenciāli skartajām dalībvalstīm, attiecīgajām ES aģentūrām vai trešām valstīm. Komisija var veicināt pasākumus, kas vērsti uz pārrobežu un Savienības ārkārtas situāciju mehānismu testēšanu.
4. Ja ir noticis smags negadījums vai ja pastāv tūlītējs tā risks un ja šim negadījumam vai tā riskam var būt pārrobežu ietekme, tā dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir radusies šī ārkārtas situācija, nekavējoties informē Komisiju un tās dalībvalstis, ko šī ārkārtas situācija var skart.

VIII NODAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI

33. pants Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas, kas piemērojamas nozarei par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo sankciju īstenošanu. Paredzētajiem sodiem jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.

34. pants Komisijai deleģētās pilnvaras

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 35. pantu, lai pielāgotu prasības attiecīgo tehnoloģiju un I–VI pielikumā paredzēto procedūru jaunākajai attīstībai.
2. Komisija var arī pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 35. pantu ar mērķi detalizēti noteikt regulas prasību precīzu piemērošanu saistībā ar: a)
 - a) konstrukcijas paziņojumā vai būtisku apdraudējumu ziņojumā sniedzamajiem datiem, kā noteikts II pielikuma 1., 2., 3. un 6. punktā;
 - b) urbuma/apvienoto darbību paziņojumu, kā noteikts II pielikuma 4. un 7. punktā;
 - c) prasībām attiecībā uz trešās personas īstenotu pārbaudi, kā noteikts II pielikuma 5. punkta d) apakšpunktā; d) kompetento iestāžu darbības un organizēšanas prasībām, kā noteikts III pielikumā;
 - d) prasībām, kas attiecas uz operatoru pasākumiem, lai novērstu lielus apdraudējumus, kā noteikts IV pielikumā.

*35. pants
Deleģēšanas īstenošana*

1. Pilnvaras pieņemt deleģētus aktus Komisijai piešķir, ņemot vērā šajā pantā paredzētos nosacījumus.
2. Šīs regulas 34. pantā minētās pilnvaras Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku, sākot no šīs regulas spēkā stāšanās datuma.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 34. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Minētais lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Tas neietekmē jau spēkā esošo deleģēto aktu spēkā esamību.
4. Līdzko Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 34. pantu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

*36. pants
Komitoloģija*

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

*37. pants
Grozījums Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvā 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu²⁵*

1. Minētās direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

„b) kaitējums ūdenim, kas ir jebkāds kaitējums, kam ir būtiska nelabvēlīga ietekme uz

i) konkrēto ūdens objektu ekoloģisko, ķīmisko un/vai kvantitatīvo stāvokli un/vai ekoloģisko potenciālu, kā definēts Direktīvā 2000/60/EK, izņemot nelabvēlīgo ietekmi, uz ko attiecas minētās direktīvas 4. panta 7. punkts;

²⁵ OV L 154, 30.4.2004., 56. lpp.

ii) attiecīgo jūras ūdeņu vides stāvokli, kā definēts Direktīvā 2008/56/EK, ciktāl jūras vides stāvokļa konkrētie aspekti nav jau aplūkoti Direktīvā 2000/60/EK;”

2. Dalībvalstis pieņem tiesību aktus, noteikumus un administratīvos noteikumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību iepriekšējam punktam gada laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Tās par to nekavējoties informē Komisiju.

38. pants Pārejas noteikumi

Iekārtu operatori nodrošina pilnīgu atbilstību šai regulai divu gadu laikā pēc tās stāšanās spēkā, izņemot attiecībā uz:

- a) iekārtu, kas nav ieguves iekārtas, operatoriem, kuriem ir līgums, bet kuri vēl nav izvietojušies attiecīgajā atrašanās vietā; tie nodrošina pilnīgu atbilstību šai regulai viena gada laikā pēc tās stāšanās spēkā vai agrāk, ja ir šāda vienošanās ar kompetento iestādi;
- b) plānotu iekārtu operatoriem; tie nodrošina pilnīgu atbilstību šai regulai, ja vien nav citas vienošanās ar kompetento iestādi, un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā viena gada laikā pēc tās stāšanās spēkā;
- c) urbumu operatoriem; tie nodrošina pilnīgu atbilstību šai regulai 3 mēnešu laikā pēc tās stāšanās spēkā vai agrāk, ja ir šāda vienošanās ar kompetento iestādi.

39. pants Stāšanās spēkā

1. Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, [.....]

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

Sabiedrības dalība atļauju piešķiršanā atbilstīgi Direktīvai 94/22/EK

1. Dalībvalstis:

- a) informē sabiedrību — vai nu nodrošinot publiskus paziņojumus, vai izmantojot citus atbilstīgus līdzekļus, piemēram, elektroniskos informācijas līdzekļus, — par saņemtajiem licenču pieteikumiem un nodrošina, ka attiecīgā informācija par šādiem priekšlikumiem ir pieejama sabiedrībai, ietverot cita starpā informāciju par tiesībām piedalīties un par to, kam var iesniegt komentārus vai jautājumus;
- b) nodrošina, ka sabiedrībai ir tiesības iesniegt komentārus un viedokļus, kad ir pieejamas visas iespējas pirms lēmumu pieņemšanas attiecībā uz licenču pieteikumiem;
- c) nodrošina, ka, pieņemot šos lēmumus, atbilstīgi tiek ņemti vērā sabiedrības dalības rezultāti;
- d) pēc sabiedrības iesniegto komentāru un viedokļu izskatīšanas piemēro saprātīgus centienus, lai informētu sabiedrību par pieņemtajiem lēmumiem, kā arī pamatojumiem un apsvērumiem, kas ir šo lēmumu pamatā, tostarp sniedzot informāciju par sabiedrības dalību.

2. Tiek paredzēti saprātīgi laika grafiki, lai nodrošinātu pietiekamu laiku katram sabiedrības dalības posmam. Dalībvalsts nosaka sabiedrības pārstāvjus, kam ir līdzdalības tiesības atbilstīgi 1. punktam, ietverot attiecīgās nevalstiskās organizācijas, kuras atbilst valsts tiesību aktu prasībām, piemēram, prasībām, kas veicina vides aizsardzību vai jūrā veikto darbību drošumu.

II PIELIKUMS

Prasības attiecībā uz dokumentiem, kas saistīti ar apstiprināšanas procedūru

1. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ IEGUVES IEKĀRTAS KONSTRUKCIJAS PAZIŅOJUMĀ

Ieguves iekārtas konstrukcijas paziņojumā saskaņā ar 9. pantu ietver vismaz šādu informāciju:

- (1) iekārtas operatora nosaukumu un adresi;
- (2) konstrukcijas gaitā izmantotā procesa aprakstu, izmantotos attiecīgos standartus un konstrukcijas iespējas, ko nodrošināja minētais process;
- (3) izraudzītās konstrukcijas koncepcijas aprakstu saistībā ar būtisku apdraudējumu scenārijiem attiecībā uz konkrētu iekārtu un tās atrašanās vietu, kā arī primārajām riska kontroles iespējām;
- (4) apliecinājumu, ka minētā koncepcija samazina būtisku apdraudējumu riskus līdz pieņemamam līmenim;
- (5) iekārtas aprakstu un tās plānotās atrašanās vietas apstākļus;
- (6) aprakstu par plānotajām darbībām, kas saistītas ar būtisku apdraudējumu;
- (7) vispārēju aprakstu par drošuma pārvaldības sistēmu, ar kuru nodrošinās, ka plānotie būtisku apdraudējumu risku kontroles pasākumi ir pietiekami efektīvi, iekļaujot tajā arī plānoto neatkarīgu pārbaužu shēmu.

2. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ IEGUVES IEKĀRTAS DARBĪBAS BŪTISKU APDRAUDĒJUMU ZIŅOJUMĀ

Ieguves iekārtas būtisku apdraudējumu ziņojumā saskaņā ar 10. pantu iekļauj vismaz šādu informāciju:

- (1) aprakstu par to, kā ir ņemta vērā kompetentās iestādes atbilde uz konstrukcijas paziņojumu;
- (2) kopsavilkumu par darba ņēmēju līdzdalību būtisku apdraudējumu ziņojuma sagatavošanā;
- (3) iekārtas un saistītās infrastruktūras, kā arī citu ar to saistīto struktūru, ieskaitot urbumu, aprakstu;
- (4) apliecinājumu, ka ir konstatēti visi lielie apdraudējumi, to iespējamība, kā arī ka ir novērtētas to sekas un ka kontroles pasākumi ir piemēroti, lai pieņemamā mērā samazinātu būtisku apdraudējumu notikuma riskus cilvēkiem un videi;
- (5) par to darbību veidiem, kuras veiks un kuras saistītas ar būtisku apdraudējumu iespējamību, kā arī par cilvēku, kuri var vienlaikus atrasties uz iekārtas, maksimālo skaitu;

- (6) par mehānismu un pasākumiem, lai nodrošinātu urbumu kontroli, procesu drošumu, bīstamu vielu kontroli, ugunsgrēka un eksplozijas kontroli, darba ņēmēju aizsardzību pret bīstamām vielām, kā arī vides aizsardzību būtisku apdraudējumu notikuma sākuma stadijā (saskaņā ar iekšējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu atbilstīgi V pielikumam);
- (7) par pasākumiem, lai aizsargātu uz platformas esošos cilvēkus pret lieliem apdraudējumiem un lai nodrošinātu viņu drošu evakuēšanu un glābšanu, kā arī lai uzturētu kontroles sistēmas ar mērķi novērst kaitējumu iekārtai un videi, ja tiek evakuēts viss personāls;
- (8) par attiecīgajiem kodeksiem, standartiem un norādēm, kas izmantoti, būvējot un nododot ekspluatācijā iekārtu;
- (9) par darbību drošuma pārvaldības sistēmu, apkopi, izmaiņām un pārbaudes shēmām, tostarp par iekārtas darbības ierobežojumiem, kas ir jākontrolē pārvaldības sistēmai;
- (10) par pārbaudes shēmu saskaņā ar šā pielikuma 5. iedaļas 2. punktu;
- (11) citus būtiskus datus, piemēram, ja kopā darbojas divas vai vairākas iekārtas veidā, kas ietekmē būtisku apdraudējumu iespējamību uz kādas iekārtas vai visām iekārtām;
- (12) informāciju, kas attiecas uz prasībām saskaņā ar šo regulu un kas iegūta atbilstīgi citiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, it sevišķi Direktīvai 92/91/EK un Direktīvai 85/337/EK.
- (13) aprakstu par vides aspektiem, kas var tikt būtiski ietekmēti, novērtējumu par identificēto iespējamo ietekmi uz vidi, jo īpaši par piesārņojošo vielu emisijām vidē, un aprakstu par tehniskiem un netehniskiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu, samazinātu vai likvidētu tās, tostarp par uzraudzību.

3. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ IEKĀRTAS, KAS NAV IEGUVES IEKĀRTA, BŪTISKU APDRAUDĒJUMU ZIŅOJUMĀ

Iekārtas, kas nav ieguves iekārta, būtisku apdraudējumu ziņojumā saskaņā ar 11. pantu iekļauj vismaz šādu informāciju:

- (1) iekārtas operatora nosaukumu un adresi;
- (2) kopsavilkumu par darba ņēmēju līdzdalību būtisku apdraudējumu ziņojuma sagatavošanā;
- (3) iekārtas aprakstu un — mobilas iekārtas gadījumā — informāciju par tās pārvietošanu no vienas atrašanās vietas uz citu, kā arī par tās nostiprināšanas sistēmu;
- (4) par to darbību veidiem, kuras var īstenot ar iekārtu un kuras saistītas ar būtisku apdraudējumu iespējamību, kā arī par cilvēku, kuri var vienlaikus atrasties uz iekārtas, maksimālo skaitu;

- (5) apliecinājumu, ka ir konstatēti visi lieli apdraudējumi, to iespējamība, kā arī ka ir novērtētas to sekas un ka kontroles pasākumi ir piemēroti, lai pieņemamā mērā samazinātu būtisku apdraudējumu notikuma riskus cilvēkiem un videi;
- (6) par mehānismu un pasākumiem, lai nodrošinātu urbumu kontroli, procesu drošumu, bīstamu vielu kontroli, ugunsgrēka un eksplozijas kontroli, darba ņēmēju aizsardzību pret bīstamām vielām, kā arī vides aizsardzību būtisku apdraudējumu notikuma sākuma stadijā (saskaņā ar iekšējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu atbilstīgi V pielikumam);
- (7) par pasākumiem, lai aizsargātu uz platformas esošos cilvēkus pret lieliem apdraudējumiem un lai nodrošinātu viņu drošu evakuēšanu un glābšanu, kā arī lai uzturētu kontroles sistēmas ar mērķi novērst kaitējumu iekārtai un videi, ja tiek evakuēts viss personāls;
- (8) par attiecīgajiem kodeksiem, standartiem un norādēm, kas izmantoti, būvējot un nododot ekspluatācijā iekārtu;
- (9) apliecinājumu, ka visām darbībām, ko var īstenot ar iekārtu, ir konstatēti visi lieli apdraudējumi un ka līdz pieņemamam līmenim ir samazināti būtisku apdraudējumu notikuma riski cilvēkiem un videi;
- (10) par to, kā vides, meteoroloģiskie un jūras dibena apstākļi ierobežo drošas darbības, un par pasākumiem to risku konstatēšanai, kurus rada jūras dibena un jūras apdraudējumi, piemēram, cauruļvadi un savienoto iekārtu pietauvošanas vietas;
- (11) par darbību drošuma pārvaldības sistēmu, apkopi un izmaiņām;
- (12) par pārbaudes shēmu saskaņā ar šā pielikuma 5. iedaļas 2. punktu;
- (13) citus būtiskus datus, piemēram, ja kopā darbojas divas vai vairākas iekārtas veidā, kas ietekmē būtisku apdraudējumu iespējamību uz kādas iekārtas vai visām iekārtām;
- (14) aprakstu par vides aspektiem, kas var tikt būtiski ietekmēti, novērtējumu par identificēto iespējamo ietekmi uz vidi, jo īpaši par piesārņojošo vielu emisijām vidē, un aprakstu par tehniskiem un netehniskiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu, samazinātu vai likvidētu tās, tostarp par uzraudzību.

4. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ URBUMA DARBĪBU PAZIŅOJUMĀ

Urbuma paziņojumā saskaņā ar 13. pantu sniedz vismaz šādu informāciju:

- (1) urbuma operatora nosaukumu un adresi;
- (2) izmantojamās iekārtas nosaukumu un īpašnieku;
- (3) urbuma identifikācijas datus un informāciju par to, kā urbums ir saistīts ar citiem urbumiem vai notikumiem;

- (4) par urbuma darba programmu, ietverot arī tā darbības periodu, to pasākumu pārbaudi, kuri novērš urbuma kontroles zudumu, un par plānoto urbuma statusu, beidzot darbības;
- (5) datus par plānoto drošuma aprīkojumu, kas nav aprakstīts esošajā iekārtas būtisku apdraudējumu ziņojumā;
- (6) riska novērtējumu, kas ietver aprakstu par:
 - a) konkrētajiem apdraudējumiem, kas saistīti ar urbuma darbībām,
 - b) pazemes apdraudējumiem,
 - c) virsmas vai zemūdens darbībām, kas rada vienlaicīgu būtisku apdraudējumu iespējamību,
 - d) atbilstošiem kontroles pasākumiem;
- (7) par urbuma konstrukciju, arī par pasākumiem, kas novērš urbuma kontroles zudumu (aprīkojums, urbšanas šķidrums, cements utt.), urbuma ceļa virziena kontroli, kā arī par drošas darbības ierobežojumiem atbilstīgi riska novērtējumam;
- (8) par urbuma konfigurāciju, pabeidzot darbības, t. i., pilnīgi vai uz laiku izbeidzot ekspluatāciju, vai pabeidzot urbšanu, lai urbumu izmantotu vēlāk;
- (9) esoša urbuma gadījumā — attiecīgo informāciju par tā vēsturi un stāvokli;
- (10) iepriekš iesniegta urbuma paziņojuma gadījumā — pietiekamus datus, lai pilnībā atjauninātu paziņojumu;
- (11) ja urbuma izveidē izmanto iekārtu, kas nav ieguves iekārta, — šādu papildu informāciju:
 - a) par atrašanās vietas meteoroloģiskajiem, jūras un jūras dibena apstākļiem, tostarp par fiziskiem ierobežojumiem, piemēram, cauruļvadiem,
 - b) par vides apstākļiem, kas ir ņemti vērā iekārtas iekšējā ārkārtas situāciju reaģēšanas plānā,
 - c) par reaģēšanas pasākumiem ārkārtas situācijās, ja notiktu smags vides negadījums, kuri nav aprakstīti būtisku apdraudējumu ziņojumā,
 - d) aprakstu par to, kā jākoordinē urbuma operatora un iekārtas īpašnieka pārvaldības sistēmas, lai vienmēr nodrošinātu būtisku apdraudējumu efektīvu kontroli;
- (12) neatkarīgas urbuma pārbaudes atzinumu saskaņā ar šā pielikuma 5. daļas 1. punktu;
- (2) informāciju, kas attiecas uz prasībām saskaņā ar šo regulu un kas iegūta atbilstīgi citiem piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, it sevišķi Direktīvai 92/91/EK un Direktīvai 85/337/EK.

5. JAUTĀJUMI, KAS ATTIECAS UZ PĀRBAUDES SHĒMU

1. Neatkarīga trešā persona atbilst šādām prasībām, kas attiecas uz tās neatkarību no iekārtas operatora vai urbuma operatora:
 - (a) šai personai saistībā ar tās funkcijām nav jāapsver neviens būtisks drošuma aspekts vai konkrēts mehānisms, ar ko tā ir iepriekš bijusi saistīta vai ar ko saistībā varētu būt apdraudēta tās objektivitāte;
 - (b) šī persona ir pietiekami neatkarīga no pārvaldības sistēmas, kas ir atbildīga vai ir bijusi atbildīga par kādu no neatkarīgās pārbaudes shēmas vai urbuma pārbaudes shēmas komponenta aspektu, lai nodrošinātu, ka šī persona savas funkcijas shēmas ietvaros īsteno objektīvi.
2. Neatkarīga trešā persona atbilst šādām prasībām, kas attiecas uz tās kompetenci:
 - (c) šīs personas tehniskā kompetence, tostarp atbilstīgs skaits darbinieku ar atbilstošām kvalifikācijām un pietiekamu pieredzi;
 - (d) operators nodrošina uzdevumu atbilstīgu sadalījumu darbiniekiem, kuru kvalifikācijas atbilst uzdevumam;
 - (e) šī persona nodrošina atbilstīgus pasākumus attiecībā uz informācijas plūsmu starp operatoru un neatkarīgo trešo personu;
 - (f) operators neatkarīgajai trešai personai ir piešķīris pietiekamas pilnvaras, lai tā varētu atbilstīgi pildīt savas funkcijas.
3. Saskaņā ar 13. panta 3. punktu urbuma paziņojuma būtiskas izmaiņas ietver:
 - a) visas izmaiņas, kas var būt pretrunīgas urbuma plāna sākotnējās konstrukcijas mērķim, it sevišķi attiecībā uz urbuma kontroli un citiem plūsmas ierobežojumiem, kā arī to pārbaudi;
 - b) visas būtiskās mehānisma vai aprīkojuma, vai pārvaldības sistēmas, vai urbuma operatora izmaiņas, kas paziņotas saskaņā ar II pielikuma 4. daļu;
 - c) visas izmaiņas riska novērtējumā, tostarp, ja tās izraisījuši apstākļi, kas radušies urbuma darbību laikā.

Būtiskas izmaiņas ir jāpaziņo neatkarīgajam urbuma inspektoram, lai tas varētu veikt papildu pārbaudi un lai šīs papildu pārbaudes rezultātus varētu nosūtīt kompetentajai iestādei.
4. Urbuma paziņojuma gadījumā — ietver neatkarīga urbuma inspektora atzinumu, ka riska novērtējums saistībā ar urbuma konstrukciju un tā kontroles zuduma ierobežojumiem atbilst visiem paredzamajiem nosacījumiem un apstākļiem.
5. Iekārtas darbības paziņojuma gadījumā būtisku apdraudējumu ziņojumā ietver:

- a) neatkarīgas trešās personas inspektora atzinumu, ka būtisku drošuma aspektu reģistrēšana un būtisku apdraudējumu ziņojumā norādītā to apkopes shēma ir vai būs atbilstošas;
- b) pārbaudes shēmas aprakstu, iekļaujot tajā arī neatkarīgas trešās personas inspektoru atlasī, pārbaudes līdzekļus, lai noteiktu, ka būtiski drošuma aspekti un shēmā norādītais konkrētais mehānisms saņem atbilstīgu apkopi un ir labā stāvoklī;
- c) iepriekš 5. punkta b) apakšpunktā minētie līdzekļi ietver būtisku drošuma aspektu vajadzīgās pārbaudes un testēšanu, ko īsteno neatkarīgas un kompetentas personas; konstrukcijas, standarta, sertifikācijas un citu būtisku drošuma aspektu atbilstības sistēmu pārbaudes; notiekošā darba pārbaudes; neatbilstību paziņošanu; kā arī operatora veiktos koriģējošos pasākumus;

6. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ ATTIECĪBĀ UZ IEKĀRTAS BŪTISKĀM IZMAIŅĀM, TOSTARP UZ STACIONĀRAS IEKĀRTAS DEMONTĀŽU

Ja iekārtai paredzētas būtiskas izmaiņas, informācija, ko kompetentajai iestādei sniedz saskaņā ar 10. un 11. pantu, ietver vismaz šādus datus:

- 1. iekārtas operatora nosaukumu un adresi;
- 2. kopsavilkumu par darba ņēmēju līdzdalību pārskatītā būtisku apdraudējumu ziņojuma sagatavošanā;
- 3. būtisku izmaiņu gadījumā — pietiekamus datus, lai pilnībā atjauninātu iepriekšējo būtisku apdraudējumu ziņojumu un saistīto iekārtas iekšējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu, kā arī lai parādītu, ka būtisku apdraudējumu riski ir samazināti līdz pieņemamam līmenim;
- 4. gadījumā, ja tiek pārtraukta stacionāras iekārtas izmantošana:
 - a) par bīstamu vielu izolēšanas veidiem, kā arī — ar iekārtu savienotu urbumu gadījumā — par urbumu pastāvīgu atslēgšanu no iekārtas un vides,
 - b) tādu būtisku apdraudējumu risku aprakstu, kas saistīts ar demontēto iekārtu, riskam pakļauto cilvēku skaitu un riska kontroles pasākumiem,
 - c) par ārkārtas reaģēšanas pasākumiem, lai garantētu drošu darba ņēmēju evakuāciju un glābšanu, kā arī lai novērstu smagu vides negadījumu.

7. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ APVIENOTO DARBĪBU PAZIŅOJUMĀ

Apvienoto darbību paziņojumā saskaņā ar 14. pantu ietver vismaz šādu informāciju:

- (1) operatora, kas sagatavo paziņojumu, nosaukumu un adresi;
- (2) ja apvienotajās darbībās ir iesaistīti citi operatori, to nosaukumus un adreses, kā arī apstiprinājumu, ka viņi piekrīt paziņojuma saturam;

- (3) aprakstu par to, kā apvienotajās darbībās iesaistīto iekārtu pārvaldības sistēmas tiks koordinētas, lai samazinātu smaga negadījuma radītos riskus;
- (4) par jebkuru aprīkojumu, ko izmantos saistībā ar apvienotajām darbībām, bet kas nav aprakstīts nevienas no apvienotajās darbībās iesaistīto iekārtu esošajā būtisku apdraudējumu ziņojumā;
- (5) visu apvienotajās darbībās iesaistīto operatoru veiktā riska novērtējuma kopsavilkumu, kurā ietver:
 - a) to apvienoto darbību aspektus, kas var būt saistīti ar apdraudējumiem, kuri var izraisīt smagu negadījumu uz iekārtas vai saistībā ar to,
 - b) to riska kontroles pasākumu aprakstu, kuri ir ieviesti riska novērtējuma rezultātā;
- (6) apvienoto darbību un darba programmas aprakstu, kas ietver datumus, kuros apvienotās darbības ir plānots sākt un pabeigt un vienošanās starp kopējās darbībās iesaistītiem uzņēmējiem kopiju.

III PIELIKUMS

Kompetento iestāžu pasākumi, lai reglamentētu darbības, kas saistītas ar lieliem apdraudējumiem

1. Lai norīkotu kompetento iestādi, kas būtu atbildīga par šajā regulā paredzētajām regulatīvajām funkcijām saistībā ar drošumu un vides aizsardzību, dalībvalstis nodrošina šādus obligātos kritērijus:
 - a) organizatoriskie pasākumi, kas ļauj efektīvi pildīt visus šajā regulā paredzētos pienākumus, tostarp pasākumi, lai objektīvi reglamentētu drošumu un vides aizsardzību;
 - b) politikas atzinums, kurā ir ietverti jautājumi par uzraudzību un izpildi, kā arī par to, kā kompetentā iestāde nodrošinās pārredzamību, konsekvensi, samērīgumu un objektivitāti, reglamentējot naftas un gāzes nozares darbības jūrā; kompetentajai iestādei ir arī sabiedrībai skaidri jānorāda regulatora un operatora atbildības jomu sadalījums — operators ir primāri atbildīgs par risku kontrolēšanu, savukārt regulators ir atbildīgs par pārbaudi veikšanu, lai pārlicinātos, ka operators ir ieviesis atbilstīgus pasākumus, kas, visticamāk, būs efektīvi, lai kontrolētu būtisku apdraudējumu riskus;
 - c) stratēģijas atzinums, kurā aprakstītas kompetentās iestādes funkcijas, tās darbības prioritātes (piemēram, saistībā ar iekārtu konstrukciju un darbību, integritātes pārvaldību, kā arī sagatavotību un reaģēšanu ārkārtas situācijās) un tas, kā to organizē;
 - d) darbības procedūras, kurās ir aprakstīts, kā kompetentā iestāde pārbaudīs šajā regulā paredzētos operatoru pienākumus un piemēros izpildi, tostarp, kā tā izskatīs, novērtēs un apstiprinās būtisku apdraudējumu ziņojumus, izskatīs urbumu paziņojumus un kā noteiks intervālus starp būtisku apdraudējumu risku (arī vides) kontroles pasākumiem konkrētajai iekārtai vai darbībām;
 - e) kompetento iestāžu funkciju izpildes procedūras, neskarot citus pienākumus, piemēram, naftas un gāzes nozares darbības jūrā, un pasākumus saskaņā ar Direktīvu 92/91/EK;
 - f) ja kompetento iestādi veido divas vai vairākas aģentūras — oficiāls nolīgums, kurā noteikti vajadzīgie mehānismi kompetentās iestādes kopējai darbībai, ietverot augstākās vadības uzraudzību, pārraudzību un pārbaudes, kopēju plānošanu un inspekcijas, atbildības jomu sadalījumu būtisku apdraudējumu risināšanai, kopējas izmeklēšanas, iekšējo saziņu un ārējos ziņojumus.
2. Dalībvalstīm jāparedz vajadzīgie noteikumi, lai ieviestu izklāstītos pasākumus, tajā skaitā:
 - a) atbilstīgas specializētas zināšanas, kas pieejamas iekšēji vai ārēji, lai pārbaudītu un izmeklētu darbības, piemērotu izpildi un izskatītu būtisku apdraudējumu ziņojumus, kā arī paziņojumus;

- b) ja izmanto ārējos zināšanu avotus — atbilstīgas rakstiskas norādes un uzraudzība, lai nodrošinātu konsekventu pieeju un to, ka likumīgi norīkotā kompetentā iestāde saglabā pilnu atbildību saskaņā ar šo regulu;
 - c) pietiekami līdzekļi, lai nodrošinātu vajadzīgās apmācības, saziņu, piekļuvi tehnoloģijām, kompetentās iestādes darbinieku ceļa un uzturēšanās izdevumus, īstenojot viņu regulatīvās funkcijas, lai būtu iespējama aktīva sadarbība starp kompetentajām iestādēm saskaņā ar 27. pantu;
 - d) atbilstīgā gadījumā — prasība operatoriem un/vai iekārtu īpašniekiem kompensēt kompetentās iestādes izmaksas par tās funkciju īstenošanu saskaņā ar šo regulu;
 - e) pētījumu veikšana vai veicināšana saskaņā ar šajā regulā paredzētajām kompetentās iestādes funkcijām;
 - f) kompetentajām iestādēm ziņojumu sagatavošanai.
3. Būtisku apdraudējumu ziņojumu, paziņojumu, iekšējo ārkārtas situāciju reaģēšanas plānu un citu attiecīgo dokumentu novērtēšanas procedūras ietver:
- (a) kvantitatīva riska novērtējuma analīzi;
 - (b) novērtējumu par operatora secinājumiem attiecībā uz darbību atrašanās vietas attiecīgajiem aspektiem;
 - (c) izmantoto tehnisko un organizatorisko standartu novērtējumu;
 - (d) inženierijas risinājumu novērtējumu;
 - (e) novērtējumu par operatora pasākumiem attiecībā uz darbības plānu izmaiņu pārvaldību;
 - (f) izmantoto risinājumu salīdzinājumu ar salīdzināmās situācijās izmantotiem risinājumiem;
 - (g) novērtējumu par ārkārtas situāciju plānu atbilstību konstatētajiem riskiem;
 - (h) novērtējumu par operatora pasākumiem attiecībā uz darbību apturēšanu tūlītēja riska gadījumā;
 - (i) novērtējumu par ārkārtas situāciju reaģēšanas aprīkojuma pieejamību un procedūru atbilstību, lai šo aprīkojumu efektīvi izmantotu.
4. Kompetentajām iestādēm ir jābūt nepārprotami neatkarīgām no valdības organizācijām, kas finansē nozari, izsniedz licences vai iekasē ieņēmumus. Kompetentā iestāde nedrīkst ieņemt politisku nostāju attiecībā uz naftas un gāzes nozari.

IV PIELIKUMS
Operatoru pasākumi, lai novērstu smagus negadījumus

1. Lai īstenotu operatora smagu negadījumu novēršanas politiku un drošuma pārvaldības sistēmu saskaņā ar 18. pantu, jāņem vērā:
 - a) ka smagu negadījumu novēršanas politika ir jāsagatavo rakstiski un tajā ir jānosaka vispārējie mērķi, kā arī smagu negadījumu apdraudējumu kontroles pasākumi un tas, kā šie pasākumi tiek īstenoti uzņēmuma līmenī;
 - b) ka drošuma pārvaldības sistēma ir jāintegrē operatora vispārējā pārvaldības sistēmā un ka tajā jāietver organizācijas struktūra, atbildības jomas, prakses, procedūru procesi un līdzekļi būtisku apdraudējumu politikas noteikšanai un īstenošanai.
2. Drošuma pārvaldības sistēma ietver arī (bet ne tikai):
 - a) organizācijas struktūru un darbinieku pienākumus un atbildības jomas;
 - b) būtisku apdraudējumu konstatēšanu un novērtēšanu — to iespējamību un sekas;
 - c) ietekmes uz vidi integrēšanu būtisku apdraudējumu novērtējumos būtisku apdraudējumu ziņojumā;
 - d) būtisku apdraudējumu kontroles pasākumus parastas darbības laikā;
 - e) izmaiņu pārvaldību;
 - f) ārkārtas situāciju plānošanu un reaģēšanu;
 - g) vides kaitējuma ierobežošanu;
 - h) rezultātu uzraudzību;
 - i) revīzijas un pārbaudes pasākumus.
3. Operatori pievērš īpašu uzmanību uzticamības un integritātes prasību novērtēšanai saistībā ar visām drošumam būtiski svarīgām sistēmām, kā arī vērš savas pārbaudes un apkopes sistēmas uz šāda drošuma integritātes līmeņa sasniegšanu.
4. Operatori nodrošina, ka bīstamas vielas vienmēr atrodas cauruļvados, tankkuģos un sistēmās, kas paredzētas to drošai glabāšanai. Turklāt operatori nodrošina, ka viena ierobežojuma atteice nevar radīt būtisku apdraudējumu.
5. Operatori nodrošina, ka tiem ir atbilstoša sistēma, lai uzraudzītu atbilstību visiem attiecīgajiem tiesību aktu noteikumiem, savās standarta darbības procedūrās ietverot tiesību aktos paredzētos pienākumus attiecībā uz drošumu būtisku apdraudējumu ziņā un vides aizsardzību.
6. Operatori pievērš īpašu uzmanību spēcīgas drošuma kultūras izveidošanai un uzturēšanai, lai nodrošinātu nepārtrauktu drošu darbību, ietverot (bet ne tikai):

- a) procesu plašu revīziju;
 - b) atlīdzību un atzinību par vēlamo rīcību;
 - c) organizāciju spēju un mērķu regulāru novērtēšanu;
 - d) augstu standartu kā uzņēmuma pamatvērtības uzturēšanu;
 - e) formālas vadības un kontroles sistēmas, kas ietver augstāko vadību un darbaspēku;
 - f) kompetenci visos darbības līmeņos.
7. Nozare sadarbojas ar kompetento iestādi, lai sagatavotu un īstenotu prioritāšu plānu standartu, norāžu un noteikumu izstrādei, kuri veicinās labāko praksi būtisku apdraudējumu novēršanā un to seku ierobežošanā, ja lieli apdraudējumi tomēr rastos. Cita starpā jāapsver:
- a) urbumu integritātes uzlabošana, urbumu kontroles aprīkojums, ierobežojumi un to uzraudzības efektivitāte;
 - b) procesu drošuma sistēmu primārās ierobežošanas uzlabošana;
 - c) sekundārās ierobežošanas uzlabošana, lai ierobežotu smagus negadījumus to sākotnējā stadijā, tostarp urbumu sprādzienus;
 - d) pamatoti lēmumi attiecībā uz vidēm, kas saistītas ar augstu spiedienu;
 - e) darbību, kas saistītas ar būtisku apdraudējumu, pārvaldība un uzraudzība;
 - f) svarīgāko darbinieku kompetence;
 - g) efektīvs riska novērtējums, lai novērtētu mainīgus apstākļus;
 - h) uzticamības novērtējums attiecībā uz drošumam būtiski svarīgām sistēmām;
 - i) svarīgākie rezultātu rādītāji attiecībā uz drošuma sistēmu integritāti;
 - j) drošuma pārvaldības sistēmu efektīva integrēšana starp operatoriem, urbumu operatoriem, urbšanas iekārtu īpašniekiem un citām apvienotajās darbībās iesaistītajām personām.

V PIELIKUMS

Prasības attiecībā uz sagatavotību un reaģēšanu ārkārtas situācijās

1. IEKŠĒJIE ĀRKĀRTAS SITUĀCIJU PLĀNI

1. Iekšējos ārkārtas situāciju plānos jāietver (bet ne tikai):

- a) to personu vārdi, uzvārdi vai amati, kas ir pilnvarotas sākt ārkārtas procedūras, kā arī tās personas vārds, uzvārds vai amats, kura vada iekšējo reaģēšanu ārkārtas situācijā;
- b) tās personas vārds, uzvārds vai amats, kas atbildīga par sadarbību ar iestādi, kura atbildīga par ārējo ārkārtas situāciju plānu;
- c) attiecībā uz visiem paredzamajiem apstākļiem vai notikumiem, kas varētu izraisīt smagu negadījumu, kā aprakstīts būtisku apdraudējumu ziņojumā, kuram ir pievienots šis plāns;
- d) to darbību apraksts, kas jāīsteno, lai kontrolētu apstākļus vai notikumus un lai ierobežotu to sekas iekārtā un tās aizlieguma zonā;
- e) pieejamā aprīkojuma un līdzekļu apraksts;
- f) pasākumi uz iekārtas esošo cilvēku riska ierobežošanai, tostarp brīdinājumi un norādes cilvēkiem par to, kā jārikojas, saņemot brīdinājumu;
- g) pasākumi, kas ir koordinēti ar būtisku apdraudējumu ziņojumā aprakstītajiem glābšanas pasākumiem, piemēram, kā aprakstīts II pielikuma 2. daļas 7. punktā un 3. daļas 7. punktā, lai uz iekārtas esošajiem cilvēkiem nodrošinātu labas izdzīvošanas izredzes, ja notiktu smags negadījums;
- h) pasākumi, lai nodrošinātu agrīnu brīdinājumu par negadījumu iestādēm, kas ir atbildīgas par ārējā ārkārtas situāciju plānu sākšanu, lai noteiktu informāciju, kura jāietver sākotnējā brīdinājumā, kā arī pasākumi detalizētākas informācijas sniegšanai, kad tāda ir pieejama;
- i) pasākumi darbinieku apmācībai viņiem uzdoto pienākumu veikšanai un vajadzības gadījumā šo pasākumu koordinēšana ar ārējiem ārkārtas situāciju plānu īstenotājiem;
- j) pasākumi iekšējās ārkārtas situāciju reaģēšanas koordinēšanai ar ārējo ārkārtas situāciju reaģēšanu.

2. Operatoriem jā sagatavo pieejamā aprīkojuma, tā īpašnieku, atrašanās vietu saraksts, kā arī informācija par transportēšanu uz iekārtu un tās izvietošanas veids. Sarakstā jānosaka ieviestie pasākumi, lai nodrošinātu aprīkojuma un procedūru uzturēšanu labā darbības stāvoklī.

2. ĀRĒJIE ĀRKĀRTAS SITUĀCIJU PLĀNI

3. Ārējos ārkārtas situāciju plānos jāietver (bet ne tikai):

- a) to personu vārdi, uzvārdi vai amati, kas ir pilnvarotas sākt ārkārtas procedūras un kas ir pilnvarotas vadīt ārējo reaģēšanu ārkārtas situācijā;
- b) pasākumi negadījumu agrīno brīdinājumu saņemšanai, kā arī saistītās brīdināšanas un izsaukuma procedūras;
- c) pasākumi to līdzekļu koordinēšanai, kas vajadzīgi ārējo ārkārtas situāciju plānu īstenošanai;
- d) pasākumi palīdzības sniegšanai saistībā ar iekšējo ārkārtas situāciju plānu, kurā aplūkoti notikumi uz iekārtas un aizlieguma zonā pie tās;
- e) detalizēts apraksts par ārkārtas situāciju reaģēšanas pasākumiem, kurus veic citur, nevis uz iekārtas;
- f) pasākumi, lai personām un organizācijām, ko var skart negadījums, sniegtu atbilstošu informāciju un konsultācijas saistībā ar negadījumu;
- g) pasākumi, lai sniegtu informāciju citu dalībvalstu avārijas dienestiem un Komisijai, ja notiktu smags negadījums, kam var būt pārrobežu sekas;
- h) pasākumi, lai mazinātu negatīvo ietekmi uz dzīvo dabu gan piekrastē, gan jūrā, ietverot situācijas, kad naftā samirkuši dzīvnieki nonāk krastā, pirms krastu sasniedz noplūde.

4. Par reaģēšanu ārkārtas situācijā primāri atbildīgajai iestādei jāparedz šādi pasākumi:

- a) pieejamā aprīkojuma, tā īpašnieku, atrašanās vietu saraksts, kā arī informācija par transportēšanu uz iekārtu un tās izvietošanas veids;
- b) apraksts par ieviestajiem pasākumiem, lai nodrošinātu aprīkojuma un procedūru uzturēšanu labā darbības stāvoklī;
- c) saraksts ar nozarei piederošo aprīkojumu, kas būtu pieejams ārkārtas situācijā;
- d) apraksts par vispārējiem pasākumiem gadījumā, ja notiek naftas un gāzes nozares darbību jūrā ārkārtas situācija, ietverot visu iesaistīto personu kompetenču un atbildības jomas, kā arī struktūras, kas ir atbildīgas par šādu pasākumu uzturēšanu;
- e) pasākumi, lai nodrošinātu, ka aprīkojums, personāls un procedūras vienmēr ir gatavībā un atjauninātas.

5. Ārējos ārkārtas situāciju plānos skaidri paskaidro attiecīgo iestāžu, ārkārtas situāciju plānu īstenošanu, koordinātoru un citu ārkārtas situāciju reaģēšanā iesaistīto personu uzdevumus, lai visās ārkārtas situācijās nodrošinātu sadarbību.

6. Pasākumos jāietver procedūras smagiem negadījumiem, kas var skart dalībvalsti vai kas pārsniedz tās robežas:
- a) plānu kopīgošana ar blakus esošām dalībvalstīm un Komisiju;
 - b) reaģēšanas pamatlīdzekļu pārrobežu sarakstu sagatavošana, ietverot gan nozarei, gan valstij piederošus pamatlīdzekļus, kā arī visus vajadzīgos pielāgojumus, lai aprīkojums un procedūras būtu saderīgas starp blakus esošām valstīm un dalībvalstīm;
 - c) procedūras, lai sāktu izmantot ES Civilās aizsardzības mehānismu (kā noteikts Padomes Lēmumā 2007/779/EK);
 - d) ārkārtas situāciju reaģēšanas uzdevumu organizēšana pārrobežās.

VI PIELIKUMS
Informācijas kopīgošana un pārredzamība

1. Kopējais formāts datu sniegšanai attiecībā uz būtisku apdraudējumu rādītājiem, kurš Komisijai jāizstrādā saskaņā ar 22. un 23. pantu, palīdz salīdzināt dalībvalstu un atsevišķu operatoru informāciju.
2. Noteiktās ziņošanas prasības, kas minētas 1. punktā, ietver vismaz šādu informāciju un datus:
 - a) par ogļūdeņražu vai citu bīstamu vielu neplānotu noplūdi ar uzliesmojumu vai bez tā;
 - b) par urbuma kontroles zudumu, kā rezultātā ir jāiedarbina urbuma kontroles aprīkojums, vai par urbuma ierobežojuma atteici, kā rezultātā tas jāaizvieto vai jāremontē;
 - c) par iekārtas procesa sistēmas svarīga komponenta atteici;
 - d) par strukturālās integritātes būtisku zudumu vai zaudētu aizsardzību pret ugunsgrēka vai eksplozijas sekām, vai zaudētu staciju, kas notur peldošu iekārtu;
 - e) par tankkuģu pārvietošanos pa ceļu, uz kura iespējama sadursme, vai tankkuģu reālu sadursmi ar jūras iekārtu;
 - f) par helikopteru negadījumiem uz jūras iekārtām vai netālu no tām, vai jūras iekārtu ceļā;
 - g) par fatāliem negadījumiem;
 - h) par nopietniem savainojumiem 5 vai vairāk cilvēkiem viena negadījuma rezultātā;
 - i) par mazāk svarīga personāla evakuāciju;
 - j) par smagu negadījumu, kas skar vidi.
3. Iepriekš 2. punktā minētā informācija ietver gan faktisko informāciju, gan analītiskos datus, kas attiecas uz naftas un gāzes nozares darbībām, un tā ir nepārprotama. Sniegtā informācija un dati nodrošina, ka var salīdzināt atsevišķu operatoru rezultātus ne tikai dalībvalstī, bet arī nozarē kopumā starp vairākām dalībvalstīm.
4. Iepriekš 2. punktā minētās informācijas apkopošanas un uzkrāšanas mērķis ir nodrošināt iepriekšēju brīdinājumu par (turpmāku) drošuma un vides būtisku ierobežojumu pasliktināšanos, lai piemērotu proaktīvus koriģējošus pasākumus. Informācijas ietvaros arī jānosaka atsevišķu operatoru un visas nozares īstenoto pasākumu un kontroles pasākumu vispārējā efektivitāte, it sevišķi, lai novērstu smagu negadījumu apdraudējumus un pēc iespējas mazinātu riskus videi.
5. Lai nodrošinātu atbilstību 23. panta prasībām, izstrādā vienkāršotu formātu ar mērķi atvieglot attiecīgo datu publicēšanu saskaņā ar 2. punktu un ziņojumu sagatavošanu

saskaņā ar 24. pantu tā, lai tie būtu viegli pieejami sabiedrībai un veicinātu datu pārrobežu salīdzinājumu.